ပုမ်မန်ဂွံလာပ်ပထမ-မသုန်ပုမ်

ပထမဆုရမွန်ပုံပြင်- ငါးပုဒ်။

မွန်မြန်မာ- နှစ်ဘာသာ

ပုမ်မန်ဂွံလာပ်ပထမ-မသုန်ပုမ်

ပထမဆုရမ္ဗန်ပုံပြင်- ငါးပုပ်။

မွန်မြန်မာ- နှစ်ဘာသာ

ကၠန်ကိုအဆ်

ကၠာဝေါံဏာံ ကၠန်ဇွော်မွဲ၊ ပူလဝ်တ္ၚံဆုနကိုဏ္ဍဒေုံ ဩင်ကြုင်မွဲလ္ပာ်။ ကၠိုပ်ဒေုံဂှ် ပူမာ်လဝ်တ္ၚံဆု ပ္ဍဲဩင် ကြုင်မွဲလ္ပာ်တုဲ ၊သၟတ်တဍုာ်ကြုင်ဂှ်ရ။လက်ကရဴဏာံဍုာ် ကြုင်ဂှ်ဇတ်အာတုဲ ညာတ်တကတံဂှ်ရ။ ကၠန်ဂှ်လေဝ် ဟိုတ်နူသၟတ်တဍုာ်ကြုင်ဂှ် ဒေုင်စိုတ်ဗွဲမလောန်တုဲ။ စကတံဂှ်ဟွံမာန်ဏီ၊ သတိက်မွဲဗ္ဂှ်တုဲ ကာလငှ်ုဟ်မ္ဂး စကတံဂှ်ရ၊ ရုဝ်ံချပ်ပ္ဍဲစိုတ်တုဲ သတိက်ကေုာံရ။

အဃောကာလကၠန်သတိက်သ္ဂောင်ဒှ်ုင်ဂှ်၊ဗ်ကို လဂှ်ညာတ်ဒးကတံဂှ်တုဲ၊ သိုက်ကိုဟွံဂွံသ္ၚာန်သ္ဂုက်စံဓတ် ညးမသၟတ်လဝ် ရပ်ကေတ်ကတံဂှ်တုဲ၊ စ်အာသိုဇကု ရ။ ဒ္ဂဃောကာလဗ်ကိုလရပ်ကဂှ် ဍုာ်မွဲဆိုဒှ်ုင်ရ။

လက်ကရဴဏာံကၠန်ဂှ်၊ငှ်ုဟ်တိုန်နူသတိက်တုဲ တ္ၚဟ် နဂွံဓာဇကုမသၟတ်လဝ်ဂှ်၊ အာစိုပ်ကြုင်တုဲရုင်သ္ၚဝ် ဘကတံဂှ်ဆမဲဒေါတ်ကိုလေဝ်ဟ္ဂဲရ။ ကာလဂှ် ကၠန်ဂှ် သ္ၚာန်ရုင်ဍုာ်မွဲန္ဂဒှ်ုင်ဇရေင်ဂှ်ရ။ ဍုာ်ဂှ်လ်ဗ္ဗ ဟိုတ်ပရူပရာ ဒဒှ်ဂှ်တုဲကၠန်ဂှ်ထေဲပ္ဍောတ်တဗွဲမလောန်ရ။ကာလဂှ်ကၠန် ဂှ် သိုက်ကိုပ္ဍောတ်ဒေါသ မဏ္ဍာ်ကိုဒြိဟတ် ထဒေုင်ဗက် အာလ္ပာ်ဇိုင်ဗ်ကိုလဂှ်တုဲ၊ ဓံက်ကေုာံဒ္ဂဲဇိုင်ဗ်ကိုလဂှ်ရ။

တဲပ္ဍန်ကၠုန်ဂှ်ဟီုကိုန်ဍာ်ဂှ်ရ။ "ဗက်အာရံင်ဗ´ ကိုလဂှ်စံ၊ အဲစံက်လစ်ဒှ်ဗဲဇိုင်ပွဲဒှ်ဗဲဏံတဲ၊ ဗ´ကိုလဝေါဂှ် ချိုတ်ဟာဂျိုင်ဟာတၞအဲအာရံင်မွဲတဲညိ"ရသ်ဂွံသၠးရ။ ကာလဂှ်ဍာ်ဂှ်ပစ်အာစိုပ်သိုဗ´ ကိုလတံဂှ်ရ။ ဟိုတ်နူကၞန်စံက်လစ်ဒှ်ဗဲဇိုင်တဲ ချိုတ်အာသီုညးဝေါရ။ အယောဖျေဒ္ပင်ကမ္မဌာန်ဗ´ ကိုလဝေါဂှ် ဍာ်မညာတ်တရ။ ဍာ်ဂှ် စပုင်သွကမ္မဌာန်ရ။ ဖေဝ်လေဝ်တဲအယောမကလေင်စ´ ကၞုင်ဂှ် "အဲဟွံဟိုလ´ ဗွဍံဍံတဲ အဲဟိုလီကေုံကၞန်ဂှ်ရောင်" ရဂွံချပ်တရ။

ကာလဂှ် ဍာ်ဂှ်ကၞုင်စိုပ်ဇရေင်ကၞန်ဂှ်တဲ "ယွံသ္ပိုင်ကၞန်-ဗ´ ကိုလဝေါဂှ်မ္ဂးနူကိုချိုတ်စသုင်တကတၞအဲသာတ်လစ်တံဂှ်တဲ၊ မိပ်သ္ပိုပ်တဗွဲမလောန်ဏီသွံ" ရဂွံဍာ်ဂှ်၊ ဟီုကိုကၞန်ဂှ်ရ။ ကာလဂှ် ကၞန်ဂှ် "အစ်-အဲပလစ်တၞဂျိဖ္ဓောဝ်ကိုဒြဟာတ်ဂွံ ဟွဲကိုဖိုမွဲသဝ်ရောင်သွံ"ရဂွံချပ်ပွဲဗိုတ်တဲ။ဇအာအ်တကေုံဂျိတံဂှ်ညိဟွံကိုသေ္ပပွဲဇကုရ။ကာလဂှ် ဍာ်ဂှ် "ဝါဂွံမွဲဝါ-မြာကိုအဲကေွံရ"ဂးသဝ်ဂှ်တဲ ဗိုပ်ဟုံတဂျိကၞန်ဂှ် အတိုင်ပိုက်စိုတ်ရ။ စိုန်ဂှ်လေစ် ဆဗိုပ်ဟုံမစ်ဟောင်ရ။ ဆညိကို ဟွံဂွံစၞ°တ်လစ်ပွဲဇကုရ။ တဲဍာ်ဂှ်ပမြာကတ်ကိုသတ်မပွံကို ဖြုံဂဳအယတံဂှ်အိုတ်ရ။ ဖြုံဂဳအယတံဂှ်လေစ် ကၞုင်စတ်ဂျိကၞန်ဂှ်ဖြဲဖြဲဖြဲဖြဲအိုတ်ရ။

ပ္ဍောဝ်ကိုသတ်တံဂှ်၊ဖြုံဍုဟ်မွဲ ဂွံဂျိကၠုန်ဂှ်တဲ့အာပ္ဍုက် လဝ်ပွဲအိက်ဂုဲ ရ။ ဟိုတ်ဂှ်ရ ဖြုံဍုဟ်ဂှ်ဂျိဟွံတဲ့ အိက်ဂုဲဂှ် လစံက်ဒုင် နိုက်ကိုလှ္ုဟ်ပောင်ရ။ ခ္ဍာ်ဂှ်လေဝ် နဲ့ဂှ်ကိုရ။ လက်ကရဏံ အဆဴဍောတ်မွဲ၊ မိင်ဒးပရိုင်တဲ့ “အာ ကောတ်ဂျိကၠုန်ကိုရောင်” ရဂွံချပ်တဲ့ အာတ်ရ။ ဃောမ အာတ်ဂှ် ညာတ်ဒးညးသ္ဂ ကိုသတ် မပ္ဍံုကိုဖြုံတံဂှ် ကလေင်ကၠုင်နူကောတ်ဂျိကၠုန်တော်ရ။

ကာလဂှ် သတ်မပ္ဍံုကိုဖြုံတံဂှ်။ “ယွံအဆဴ ဍောတ် တုအဲအလိုအာထာန်လိုရော” ရဂွံသ္ဂာန်တရ။ ကာလဂှ် အဆဴဍောတ်ဂှ် “အဲအာကောတ်ဂျိကၠုန်ညုံင် ရတုအဲတံကိုရ” ရဂွံသ္ဂးရ။ ကာလဂှ် ဖြုံတံဂှ်သ္ဂးရ။ “ဂျိကၠုန် အိုတ်အာအိုတ်ရ အဆဴဍောတ်” အဆဴ ဍောတ်ဂှ်မိင်ဒးတဲ့။ “သြ ကျာ် ခဝ်သင်—သာ်ဏံရောင် ဟာ”။ ရသာ်ဂွံ ဖျေယပိုဇ္ဍာ်တဲ့ သ္ဂန်တက္ဂိုင်ဇကုရ။ ဂိုင် ဂှ်ကြေန်အာတဲ့ ကြပ်ကိုပိုတ်အာ သ္ဂေဒမံင်ဗ္ဍတ်တုာ တောဝ်ပလု နိုက်ကိုလှ္ုဟ်ပောင်ရ။

စပါးကြီးမြွေနှင့် ခါကျဉ်မကောင်း။

ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါ စပါးကြီးမြွေတကောင်သည် မိမိ၏အမြီးကိုမြစ်တဘက်ကမ်းရှိသစ်ပင်တပင်တွင် ပတ်ထားပြီးလျှင် မိမိ၏ဦးခေါင်းကို အခြားတဘက်ကမ်းရှိသစ်ပင်တပင်၌ပတ်ထားကာ ထိုမြစ်ရှိရေကို ကိုယ်ဖြင့်ခပ်ထုတ်လေသည်။ မျှားမကြာမီမြစ်ရေသည် ခန်းခြောက်သွားပြီး ငါးများကိုမြင်ရလေသည်။ စပါးကြီးမြွေမှာ ရေခပ်ထုတ်ရ၍ အလွန်မောပန်းသဖြင့် ငါးများကိုမစားနိုင်သေးဘဲ တရေးအိပ်ပြီးမှစားရန်စဉ်းစားပြီး တရေးအိပ်လိုက်လေသည်။

စပါးကြီးမြွေအိပ်နေစဉ်အတွင်း အဘိုးအိုနှင့်အဘွားအိုလင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည် ထိုအရပ်သို့ရောက်ရှိလာလေသည်။ အဆိုပါ ငါးများကို တွေ့ရှိသောအခါ မည်သူရေခပ်ထုတ်ထားသည်ကို မေးမြန်းစုံစမ်းခြင်းမရှိဘဲ ငါးများကို ဖမ်းယူပြီးလျှင် အိမ်သို့ပြန်သွားကြလေသည်။ ထိုအချင်းအရာကို ကျီးကန်းတကောင်က တွေ့ရှိလေသည်။

မျှားမကြာမီစပါးကြီးမြွေမှာ အိပ်ရာမှနိုးပြီး ငါးများကိုစားရန်မြစ်တွင်းသို့ဆင်း၍ ငါးများကိုကြည့်ရှုရာ ငါးတကောင်မျှမတွေ့ရတော့ချေ။ ထိုအခါစပါးကြီးမြွေမှာကျီးကန်းကိုမေး၏။ ကျီးကန်းကအကျိုးအကြောင်း ပြောပြသောအခါ ဒေါသကြီးစွာဖြင့် စပါးကြီးမြွေသည် အဆိုပါအဘိုးကြီးနှင့်အဘွားကြီး၏ခြေရာများကို တအားလိုက်လံ ပေါက်ဖျက်သွားလေသည်။

ထိုနောက် စပါးကြီးမြွေသည် ကျီးကန်းကို အဆိုပါ အဘိုးကြီးနှင့်အဘွားကြီးသေသည် မသေသည်ကိုလိုက်လံကြည့်ရှုရန် မေတ္တာရပ်ခံလေသည်။ ကျီးကန်းသည်လည်း လိုက်လံကြည့်ရှု၍ အဘိုးကြီး လင်မယားနှစ်ယောက် စလုံးသေဆုံးပြီး အသုဘလိုက်လံပို့သနေကြသော လူများကိုတွေ့ရှိခဲ့လေသည်။ ၎င်းပြင် အလှူထမင်းဟင်းများကိုကျီးကန်းက စားသောက်ပြီး အပြန်လမ်းခရီးတွင် စိတ်ကူးသည်မှာ စပါးကြီးမြွေကို အမှန်အတိုင်းပြေပြမည့်အစား လိမ်လည်၍ပြောဆိုရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

ထိုကြောင့်ကျီးကန်းသည် စပါးကြီးမြွေအား ''အို စပါးကြီးမြွေမင်း အဘိုးကြီးနှင့်အဘွားကြီးမှာ အသက်မသေသည့်အပြင် အရှင့်ငါးကိုစားသောက်ပြီး၍ ပျော်ပျော်ပါးပါး ရှိကြကုန်သည်''ဟူ၍ပြောလေသည်။ ထိုအခါစပါးကြီးမြွေမှာ ''အော်-ငါသည် အဆိပ်ပြင်းသူတဦးဖြစ်သော်လည်း အကျိုးမရှိဖြစ်နေချေတကား''ဟူ၍စိတ်ကူးပြီးလျှင် အဆိပ်အားလုံးကိုအန်ထုတ်လိုက်လေသည်။ ထိုအခါကျီးကန်းမှာ အလွန်ဝမ်းသာသည်ဖြစ်၍ စပါးကြီးမြွေ၏အဆိပ်များကို စိတ်တိုင်းကျ ငုပ်၍ချိုးယူလေသည်။သို့ပင်သော်လည်း ငုပ်ချိုးယုံသာငုပ်ချိုး၍ အနည်းငယ်မျှမမျိုချမိခဲ့ချေ။ ထိုနောက်ကျီးကန်းသည် အခြား သတ္တဝါများဖြစ်ကြသော မြွေ၊ ကင်းခြေများ၊ ကင်းမြီးကောက် အစရှိသည်တို့ကို ပြောပြသောအခါ ၎င်းတို့သည်လည်း အဆိုပါစပါးကြီးမြွေ၏အဆိပ်ကို စည်စည်ကားကား လာရောက်စားသုံးကြကုန်သည်။

အဆိုပါ သတ္တဝါများအနက် ရေမြွေတကောင်သည် စပါးကြီးမြွေ၏အဆိပ်ကိုရ၍ နွားချေးပုံထဲ၌ သွားရောက်ဝှက်ထားခဲ့လေသည်။ ထိုကြောင့်ရေမြွေမှာ အဆိပ်မရှိဖြစ်ပြီးနွားချေးမှာ အဆိပ်ကြောင့် ယခုထက်တိုင် မည်းလျက်ရှိချေတော့သည်။ ကျီးကန်းမှာလည်း ထိုနည်းတူပင် စပါးကြီးမြွေ၏အဆိပ်ကြောင့် တကိုယ်လုံး မည်းနက်လျက် ကျန်ရှိခဲ့လေသည်။ မျှားမကြာမီ ခါချဉ်ငယ်တကောင်သည် သတင်းကြား၍ စပါးကြီးမြွေအဆိပ်ကိုသွားယူမည်ဟု စဉ်းစားပြီး အသွားတွင် လမ်းခရီး၌အဆိပ်ယူပြီးပြန်လာကြသော မြွေအစရှိသည့်သတ္တဝါတို့နှင့် တွေ့ဆုံကြလေသည်။

ထိုအခါ မြွေအစရှိသော သတ္တဝါတို့သည်“အို-ခါချဉ်ကောင်ငယ် အသင်မည်သည့်အရပ်သို့ သွားမည်နည်း” ဟူ၍ မေးကြကုန်သည်။ခါချဉ်ငယ်က “ကျွန်ုပ်သည်သင်တို့ကဲ့သို့စပါးကြီးမြွေအဆိပ်ကိုသွားယူရန်ဖြစ်ပါသည်”,ဟူ၍ပြောလေသည်။ ထိုအခါမြွေနှင့် အပေါင်းအဖော်တို့သည် “စပါးကြီးမြွေအဆိပ်မှာကုန်သွားပါပြီ ခါချဉ်ငယ်” ဟူ၍ပြန်ပြောသည်ကိုကြားရသောအခါ“အမယ်လေး-ဘုရား-တရား-သံဃာဒီလိုပါကလား”ဟူ၍ သက်ပြင်းချပြီးလျှင် မိမိ၏ခါးကိုသေးအောင်ညှစ်လေတော့သည်။ ထို့ကြောင့်ခါကျဉ်ကောင်၏ခါးမှာသေးသထက်သေးသွားပြီး ပြတ်လုနီးပါးဖြစ်၍ အပ်ချည်မျှင်အရွယ်မျှသာယခုထက်တိုင်ကျန်ရှိနေပါတော့သတည်း။

မင်ဗှာ်ဒိုက်ဂတ်ကိုကဝေက်လို

ကှာတော်ထာံ ဥကရာဇ်ကိုႁှကျာ်၊ ညးဓါႁွံဒွိုင်ပွဲ ဇွာင်ကျာမွဲတဲ၊ ရံင်မိုဒွိုင်မွှိဟ်ဂမှိုင် အာကှုင်ပွဲႁွံင်ႁှ်ရ။ ကာလႁ်ညှာတ်ဒးမင်ဗှာ်ဒိုက်ဂတ်သှာဗာ်အှော်မွဲ၊ ငှေင်ထာအှော်မွဲစန်တဲ အာဒွိုင်ပွဲႁွံင်ႁှ်ရ။ တဲႁှကျာ်ႁှ်ပှိုကို ဥကရာဇ်ႁှ်ရ၊ "ယွံမရာဇ် တေတော်မင်ဗှာ်ဒိုက်ဂတ်သှာဗာ်အှော်မွဲ၊ တှညးဆိုမံင်ရပှာ" ရံွသှာန်ရ။ "ဆိုမံင်ရႁှကျာ် မှုသွကိုသှာဗာ်အှော်ႁှ်ရော" ရံွ ဥကရာဇ်ႁှ် သှာန်ရ။

"ယွံမရာဇ်ဓမ္မတာညးဒိုက်ႁှ်ဖွတ်ခလိုင်လိုထံက်ပင်ကိုလေဝ် ဒှ်တသိုက်ရောင်လွသှေဟ်ပှာညိ" ရံွသှုးရ။ ကာလႁ်ဥကရာဇ်ႁှ် "ယွံႁှကျာ် ပှုကိုဂကူလိုဟွံပှို ထံက်ပင်မှုး ဟွံဒှ်တသိုက်ႁှ်ဒှ်ႁွံမံင်ဟာ" ရံွသှုးရ။ ကာလႁ် ဥကရာဇ်ကိုႁှကျာ်ညးဓါႁ် ဝါဒဟွံတုပ်ရင်သှုံတဲ ဒှ်ကယျာန်တ်ညးသှုံရ။ "အရေဝ်ပိုညးဓါႁွံ သွက်ႁွံတိ ကှုးဖဒုးစံရံင်မှုးခိုဟ်ရ" ရံွသှုးတဲ၊ ဥကရာဇ်ႁှ်ကေတ်နှင်သတ်ဖြမွဲမ၊ ပြိုက်စုတ်လဝ်ထဝ်သြန်တဲ ကှာတ်ကှေံချိုတ်ချိုတ်ပှို၊တ်တ်တဲ ကောဲနှင်မင်ဗှာ်သှာဗာ်အှော်ရ။

“ယွ်သ့ၚဗာ်အော်ၚ် သတ်ဖြမွဲမဝွံ၊ တ့အဲဝေၚတ် ဖျ´ဏာဒိုစိုပ်သို။ လွကိုကေ့ံညးဒ္ဒာၚ်ညို။ စိုပ်သိုဝဲ့တ့ အဲပါပရအ်စကို ကောန်သမ္ဘာတ့အဲရ”ရဝွံသ္ဂးတဲ့ သတ်ဖြဂှ်ကိုကုဒိုက်ဂတ်ဂှ်ရ။ မၚ်ဗ့ဘဲဒိုက်ဂတ်ဂှ် ဂွံသတ် ဖြဂှ်စိုတ်မိပ်ဗွဲမလောန်ရ။ တဲ့မၚ်ဗ့ဘဲသ့ၚဗာ်အော်ၚ်ဂှ် စ´ ကု့ၚ်စိုပ်ဘာ်ဖြဲဂှ် ညာတ်ဒးဇွာဓကုမွဲတဲ့။ “ယွံဇွာ– သတ်ဖြအဲဝွံ သ့ဘဲကိုဖြာတ်တ့အဲညို။ အဲဂှ် ကောန်ဓာတ်ဂို့ၚ်ဒမံၚ်ရ။ သွက်ဂွံ ပရအ်ကိုကောန် ဓာတ်အဲတံဂှ် ဇီ ဓပ်တဲ့၊ ဖြာတ်တ့အဲဂှ်ကိုကု အဲညို”ရဝွံသ္ဂးရ။ ညးမဒ္ဒဇွာဂှ်လေဝ်“ခိုဟ်ရဇွာ–ယာဝ်ရ ဒ္ဒသာ်ဂှ်မ္ဂးကေတ်ရ” ရဝွံသ္ဂးတဲ့၊ ညးဓါဂှ်သ့ဘဲကေ့ံ ဖြာတ်ကိုသတ်ဖြရ။

တဲ့ယးဂှ် ဍကရာဇ်ကိုဂွကျာ်ၚ် ညးဓါဂှ် ဂွံ့မၚ်ဒမံၚ် မၚ်ဗ့ဘဲဒိုက်ဂတ်ဂှ်တဲ့ တဲ့သ့ၚ်ကု့ၚ်ညို မၚ်ဗ့ဘဲဒိုက်ဂတ်ဂှ် တိတ်ဖြိုပ်ဆုညံ့ၚ်ရရိုဟ်ဟ်တဲ့ပုန်ရ။ ကာလဂှ်ဍကရာဇ် ညာတ်ဒးမၚ်ဗ့ဘဲဂှ်တဲ့ “ယွံမၚ်ဗ့ဘဲ သတ်ဖြအဲ ကိုကုတ့အဲ နူကဏော်တေံဂှ် တ့အဲဟွံဂွံပါစဏီဟာ” ရဝွံသ့ာန်ရ၊ “ယွံမရာဇ် ဟိုတ်နူကောန်ဓာတ်အဲဒိုက် ဂို့ၚ်ဒှ့ၚ်တဲ့၊ အဲဒိုက်သ့ဘဲကေ့ံကိုဖြာတ်ဇွာအဲဒိုက်တဲ့ရ”။ ရဝွံဂရေၚ်တ္တိ သိုၚ်ဍကရာဇ်ရ။

ကာ၁လဂ်ှ ဓကရာစ်ဇဂွံမိင်တဲ့"ယွံမင်ဗုဲ ယင်ဒှ် သာ်ဂှ်မ္ဂး အဲကို်ကုတ္ဂအဲ ပုင်မွဲဂွ◎ပ္ဂန်ရ၊ ပုင်ဂွ◎ဝွံလေင်တ္ဂ အဲလွှကို်ကေ့ဲညးသွ္ဂ၁င်ညိ"ရဝွံသ္ဂး ရ။ ပွဲပုင်ဂွ◎ဂှ်ဒှ်မ စုတ်လင် ဂြပ်ရတ်တံဂှ် ဟဂွံ ဟိုလ´ဗ္ဂလင်ကို်မင်ဗုဲဂှ် ရ။ မင်ဗုဲဂှ် ကလိဂွံပုင်ဂွ◎ဂှ်တဲ့ ပ္ဂေ၁ံတိတ်အ၁ဂြိုပ်ရ။ အခါကာ၁လစိုပ်အခိင်စပုင် ညာ၁တ်ဒးညးသွံကို မိတ် သဟာ၁ဲသ္ဂ၁ဗာ်အှော်မွဲရ၊ ဟိုတ်နူပုင်ဂွ◎ဂှ် အောၥန်ဒှ်င် တဲ့ သ္ဂဲကေ့ဲကို်မိတ်သဟာ၁ဲဂှ်ပ္ဂန်ရ။ စိုပ်အခိင်ကလေင် စ´က္ဂုင်နူဂြိုပ်တော် စိုပ်ခဝ်ကို်နုန်ဓကရာစ်ဇတဲ့ ဓကရာစ်ဇ ဂှ်သ္ဂ၁န်တရ။ မင်ဗုဲဂှ်လေင် ဒှ်ဇကုမသ္ဂဲကေ့ဲကို် ညးသွ္ဂ၁င်ဂှ် ဟိုပ္ဂိ ဓကရာစ်ဇဂှ်ရ။

"ယွံမင်ဗုဲ ယင်ဒှ်သာ်ဂှ်မ္ဂး အဲကို်ကုတ္ဂအဲအှော် မွဲစန်ပ္ဂန်ရ။ အှော်ဝွံဖျ´ထာ၁ဒှ်စိုပ်သိုညိ။"ရသာ်ဝွံသ္ဂးရ။ ပွဲအှော်စန်ဂှ် စုတ်လင်ဂြပ်ရတ်ဗွဲမဂွိုင်ရ။ ဟိုတ်မဓုတ် လင်ဂှ်လေင် ဟွံဟိုလ´ဗ္ဂကို်မင်ဗုဲဂှ်ရ။ တဲ့–မင်ဗုဲဂှ် ကောတ်ဖျ´ထာ၁ အှော်ဂှ်က္ဂ၁ဟွံစိုပ်သိုက္ဂင် သွံကေ့ဲ အော၁ဟ်ဂှ်ကို်ညးသွ္ဂ၁င်ပ္ဂန်ရ။ ဂွံင္ဂုဟ်အော၁ဟ်ဂှ်တဲ့ ဒှ် သဂွံဂယိုင်လမျိ ကော၁န်သမ္ဂှ၁ဇကုရောင်။ ဟိုတ် ဂှ်သွးသွံကေ့ဲရ။

တဲ့ယးတဲ့ စိုပ်အခိင်တိတ်ဂြိုပ် တိတ်က္ဂုင်ပ္ဂန်ရ။ ကာ၁လဂ်ှ ဓကရာစ်ဇဆို်တပ္ဂန်ရ။ ဓကရာစ်ဇဂှ် သ္ဂ၁န်သ္ဂုက် ဟိုတ်ဖိုလ်ပရူပရာတံဂှ်တဲ့ ဒှ်မသွံကေ့ဲ အော၁ဟ်ဂှ်တဲ့ ဒှ်မဂွံဂယိုင်လမျိဂှ် ပ္ဂိတဓကရာတ်ဂှ်ရ။

ဨက ရာဇ်ဂှ် လေဝ် ထေ` ပွောတ် ဗွံမလောန် တုဲ "ယွံ မင် ဗှဲ အဲ ဖျိက် ဒပိင်တုအဲ ဗှ်ာဒယိုင်ယာ်လေပ် တုအဲပွံသိုက်ညိသွံ။ စိုန်ဂှ်လေဝ် တုအဲပွံသိုက် ညုံင် ဂွံသိုက်ဂှ်အဲဖျိက်ပုန်ရ" ရဂွံသဂဵုတုဲ "ယွံမင်ဗှဲ ရုံင်ညိ။ ဍုဂွံတိုက်ထဝ် ဍုဂွံတိုက်ဩန်၊ တိုက်တုအဲနွံပိုက်ဂှ် ဗိုတ် ကုဟ်ဏာနုကိုမကြေဟ် တိကလေဝ်ညုံင်ကို ဂွံဒးတိုက် ဂှ်ညိ။ ယဝ်ဒးမွဲး တုအဲဂိုတ်ယိုက်ဏာမွဲယိုက်တုအဲရ" ရဂွံသဂဵုရ။ တုဲမင်ဗှဲဂှ် သိုကိုဖေက် သိုကို မိပ် စိုတ် ဒ ဇပ် ဇ တဝ် တ် ဗွံမလောန် မကြေဟ် တိက လေဝ်ဂှ် ရပ်ပွံဒး ရပ်ဒးကဝေက်လိုတုဲ ဗိုတ်ကုဟ်ဏာတိုက်ဂှ်ရ။ ကဝေက်လိုဂှ်ပုန်လေဝ် ထေဝ်ပဲါဗေတ်အာ တိုက်တ် ဂှ်ရ။

တုဲပုန် ဨကရာဇ်ဂှ် ညာတ်ဒးဒှ်မင်ဗှဲဂှ်ထေ` ပွော တ် တ´ ဗွံမလောန် တုဲ "ယွံ မ င် ဗှ ဲ ဗှ ျဟ် ဇ မွေက် ဂွံ တု အဲ ရပ် ကေတ် ဗိုန်န် တုဲ ထ ပက်တိုက် ဂှ်ညုံင်ဂွံဒးညိ။ ယဝ်ဒးအာမွဲး အတိုင်ပိုက်စိုတ်ဂှ် ယိုက် ဂေုင်ဏာရ" ရဂွံသဂဵုပုန်ရ။ မင်ဗှဲဂှ်လေဝ်စိုတ်မိပ်ညုံင် ရကုာတေံပွံမာန်ရ။ ဟိုတ်နူဇကု လုတ် ဒကုတ်ဗုး ဗေတ်ဒမံင်ဂိုငင်ကိုဝါတုဲ ဖေက်ဨကရာဇ်ဂှ်ကိုဘဲဒန် ဒဇပ်ဇတဝ်တ်ဗွံမလောန်ရ။ရပ်ကေတ်ဗှျဟ်ဇမွေက်ဂှ် ဖေက်က်ဂံင်င်တုဲ သဍဝ်ဗျဝ် ပတပ်ကို တိုက်ဂှ်တပ်ပ်တုဲ ယောဲကြပ်ကိုထပက်ဂှ် ဗှျဟ်ဂှ်ဗုးဇွော်အာနူတဲ ဒတုံ ဒး မွှေံဗိုင်ဇကုပုန်ရ။

ကာလဂှ်ဂ္ဍကျာ်ဂြိုင်တိုန်တုဲ "ယွံမရာဇ် ဂလာန်အဲပ္ဍိုဂှ် ဒှ်ညံင်ဗွတ်ရပ္တံသေင်ဟာ တုညးသဒးကိုဝ်ဇ္ဇးကိုဝ်အဲဒိုဟ်ဟ်ရ" ရဝွံသဂးရ။ ဗ္ဂကရာဇ်ဂှ် လေဝ်ဂတအာကိုဝ်မင်ဗွဲဂှ်တုဲ "ဟာဲမင်ဗွဲ တုအဲခဝ်အကုသိုဝ်ဇ္ဇော်လောန်တုဲ ခဝ်ကုသိုဝ် ဒှ်ုန်လျကွံရောင်သွံ" သဂးတုဲရဝွံ မင်ဗွဲ ဂှ် ဍိုက် တိုန်ပွန်ရ။ "ယွံမရာဇ် လွှ်ကိုဝ်ဒဒိုက်ကိုဝ်အဲဒှိုက်ညိရ။ ကိုဝ်အဲဒှိုက်ဂွံဂယိုင်အာလမျိ နကိုဝ်ကလောန်အဲဒှိုက် ဗိုဟ်ဟ်ဩိုဟ်ဟ်ညိရအဴ" ရဝွံသဂးတုဲကလေင်စ´ အာသို့ဇကုရ။ ။

မောင်ဆင်းရဲနှင့်ဗျူးခြမ်းပဲ

ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါ ဘုရင်နှင့်မိဖုရား နှစ်ပါးတို့သည် လေသာတံခါးဝတွင်ထိုင်ပြီး လမ်းပေါ်၌ သွားလာနေကြကုန်သောလူများကို ရှုစားတော်မူကြလေသည်။ ထိုအခါ ဆင်းရဲသော ထင်းခုတ်သည်တဦးက ထင်းတစည်းကို သယ်ဆောင်လျက်မိမိလမ်းစဉ်အတိုင်းသွားသည်ကို တွေ့ရပြီးမိဖုရားမှာ ရှင်ဘုရင်အား"မောင်တော်ဘုရား ဟိုမှာ ဆင်းရဲသားထင်းခုတ်သည် တယောက်ကို မြင်ပါ၏လော မောင်မောင်ဘုရား"ဟူ၍မေးမြန်းလျှောက်ထားလေသည်။ "မြင်ပါသည်နှမတော် ထင်ခုတ်သည်နှင့် ဘာအကြောင်းရှိပါသလဲ"ဟူ၍ မိဖုရားအားပြန်ကြားလေဘည်။

"အို-မောင်မောင်ဘုရား လောကဓမ္မတာမှာ ညီမျှပင်ကူညီထောက်ပံ့စေကာမူ၊ ချမ်းသာလိမ့်မည်ဟု မယူဆပါနှင့်"ဟူ၍ဆိုသည်။ ထိုအခါဘုရင်မင်းမြတ်မှာ"အို- နှမတော် မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်၊ မည်သည့်လူမျိုးကိုမဆို ထောက်ပံ့ကူညီလျှင် ချမ်းသာရရန် ခဲယဉ်းသည်ဟူသည်မှာ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလားနှမတော်"ဟူ၍မိန့်ကြားလေသည်။ ထိုအခါရှင်ဘုရင်နှင့်မိဖုရားနှစ်-ပါးတို့မှာ ဝါဒအယူအဆခြင်းမတူ၍ အငြင်းအခုန်ဖြစ်ကြလေသည်။ အဆိုပါအယူဝါဒနှင့်ပတ်သက်၍ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းဖြစ်ရန်အတွက် ရှင်ဘုရင်သည် အုန်းသီးတလုံးကိုယူပြီး ရွှေငွေများသိပ်ထည့်၍ သေသေချာချာ အလုံပိတ်ပြီးသကာလ ထင်းခုတ်သည် မောင်ဆင်းရဲကိုခေါ်လေသည်။

“အို-ထင်းခုတ်သည် ဤအုန်းသီးကို မည်သူကိုမှ မပေးဘဲ အိမ်အထိ ယူဆောင်သွားပါလော့၊ အိမ်ရောက်သောအခါ အသင်၏ချစ်ဇနီးနှင့် ခွဲဝေစားသုံးပါလော့” ဟူ၍ ဆိုပြီးလျှင် ထိုအုန်းသီးကို မောင်ဆင်းရဲအား ကမ်းပေးလိုက်လေသည်။ ထင်းခုတ်သည်မောင်ဆင်းရဲမှာလည်း အလွန်ဝမ်းသာပြီး အိမ်အပြန်လမ်းခရီးတွင် မိတ်ဆွေတယောက်နှင့်တွေ့၍“အို-မိတ်ဆွေ ကျွန်ုပ်၏အုန်းသီးကို သင်၏ ငှက်ပျောသီးနှင့်လဲလှယ်ပါလော့၊အကျွန်ုပ်မှာသားသမီးများ၍စေ့ငှအောင်ဝေငှနိုင်ရန်အတွက် မိတ်ဆွေ၏ငှက်ပျောသီးများကို အကျွန်ုပ်အားဤအုန်းသီးဖြင့် လဲလှယ်ပေးပါလော့” ဟူ၍ ပြောလေသည်။ သူငယ်ချင်းမှာ “ကောင်းပါပြီးသူငယ်ချင်း၊ ဤသို့ဖြစ်လျှင် အကျွန်ုပ်၏ ငှက်ပျောသီးကိုယူလှည့်ပါ” ဟူ၍ပြန်ပြောပြီးလျှင် အုန်းသီးနှင့်ငှက်ပျောသီးကို လဲလှယ်လိုက်လေသည်။

နံက်မိုးလင်းသောအခါရှင်ဘုရင်နှင့်မိဖုရားနှစ်ပါးတို့သည် မောင်ဆင်းရဲကို စောင့်မျှော်နေကြပြီး နေ အနည်း ငယ်မြင့်သောအခါ မောင်ဆင်းရဲမှာ ခါတိုင်းနေ့များကဲ့သို့ပင် သစ်တောသို့ ထွက်ရန်လာပြန်သည်။ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်မှာ“အိုလုလင် မနေ့ကအကျွန်ုပ်ပေးသော အုန်းသီးကိုမခွဲရသေးပါသလော”ဟူ၍မေးမြန်းလေသည်။ “မှန်လှပါဘုရား ကျွန်တော်မျိုးမှာ သားသမီးများနေသဖြင့် အုန်းသီးကို သူငယ်ချင်းတဦး၏ငှက်ပျောသီးများနှင့်လဲလှယ်ခဲ့ပါသည်ဘုရား”ဟူ၍လျှောက်ထားလေသည်။

ထိုအခါ ဘုရင်မင်းမြတ်သည်" အို-လုင် ဤသို့ဖြစ်လျှင် သင့်ကို ထမင်းထုပ်တထုပ်ပေးပါဦးမည် ဤထမင်းထုပ်ကိုမည်သူ့ကိုမျှမပေးပါနှင့်"ဟူ၍ မှာကြားလေသည်။ ထိုထမင်းထုပ်ထဲတွင် ရွှေငွေရတနာထည့်ထားကြောင်းကို လုင်အားမပြောပြခဲ့ချေ။ လုင်မှာထမင်းထုပ်ကိုရရှိပြီး တောသို့ရှေးရှုသွားလေသည်။ ထမင်းစားချိန်ရောက်သောအခါ သူငယ်ချင်းထင်းခုတ်သည်တဦးကို တွေ့ရှိ၍ မိမိထမင်းမှာနည်းနေသည့်အတွက် သူငယ်ချင်း၏ထမင်းထုပ်နှင့် လဲလှယ်လိုက်ပြန်သည်။ အချိန်ရောက်၍ တောမှအပြန် နန်းတော်ရှေ့သို့ ရောက်သောအခါ ဘုရင်ကအကျိုးအကြောင်းမေးမြန်းလေသည်။ လုင်မှာလည်း မိမိ၏ထမင်းထုပ်ကို သူငယ်ချင်းတဦး၏ထမင်းထုပ်နှင့်လဲလှယ်ခဲ့ကြောင်း အမှန်အတိုင်းဘုရင်မင်းမြတ်အား လျှောက်ထားအစီရင်ခံလေသည်။

"အို-လုင်-ဤသို့ဖြစ်လျှင်သင့်ကိုထင်းတစည်းပေးဦးအံ့ ဤထင်းစည်းကို အိမ်အရောက်ယူဆောင်သွားပါလေ"ဟူ၍ မှာကြားလေသည်။ ထိုထင်းစည်းအထဲတွင် ရွှေငွေရတနာများထည့်ထားကြောင်းကိုလုင်အားမပြောပြခဲ့ချေ။ ထိုနောက်လုင်သည် အိမ်မရောက်မီ မိမိတို့ဇနီး မောင်နှံ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းအတွက် ထင်းစည်းကို အခြားသူတဦးအား ရောင်းချလိုက်ပြန်သည်။

နံက်မိုးလင်းသဖြင့်အချိန်ရောက်၍ တောသို့ထွက်လာပြန်သည်။ ထိုအခါရှင်ဘုရင်မှာ လုင်အား အကျိုးအကြောင်း

မေးမြန်းပြီးလျှင် အကြောင်းစုံသိရသော် ဘုရင်မင်းမြတ်မှာ အလွန်စိတ်ဆိုးပြီး "အိုလုင်-သင့်ကို အကြိမ်ပေါင်းများစွာမစ သော်လည်း အနည်းငယ်မျှ မချမ်းသာပါတကား။ သို့ရာတွင် ချမ်းသာရန်အတွက်အကျွန်ုပ်မ,စပါဦးအံ့"ဟုဆိုပြီး "အိုလုင်ရှု ပါလော့ ဤအရာသည်ရွှေတိုက်၊ ဤအရာသည်ငွေတိုက်၊ သင် ကြိုက်ရာတိုက်ကို ကျောက်ခဲဖြင့် ထိအောင်ပစ်လော့၊ ထိမှန် လျှင် သင်ထမ်းနိုင်သမျှ တထမ်း ထမ်းသွားပါလော့"ဟူ၍မှာ ကြားလေသည်။ လုင်မှာ ကြောက်ခြင်း၊ ဝမ်းသာခြင်းဖြင့် တကိုယ်လုံးတုန်လှုပ်ချောက်ချားပြီး ပစ်ရန် ကျောက်ခဲများကို မကိုင်မိဘဲ ဇျုးခြမ်းပဲ့ကိုကိုင်မိပြီးလှမ်းပစ်ရာ၊ ဇျုးခြမ်းပဲ့မှာ တိုက်များကိုမထိဘဲ လွဲချော်၍သွားလေသည်။

ထိုနောက်ဘုရင်မင်းမြတ်မှာ လုင်၏အဖြစ်အပျက်ကို တွေ့၍ အလွန်စိတ်ဆိုးပြီးလျှင် "အို-လုင် ဤထက်မြက်လှ သောလှံကို သင်မြဲမြဲကိုင်ပြီး ထိုတိုက်ကိုထိအောင်ထိုးပါလော့ ထိပါလျှင် စိတ်တိုင်းကျ သယ်ဆောင်သွားပါလော့"ဟူ၍ မိန့် ကြားပြန်လေသည်။ လုင်မှာလည်း ယခင်ကကဲ့သို့စိတ်မပျော် နိုင်တော့ချေ။ အခေါက်ခေါက်အခါခါ မှားယွင်းချတ်ချော် ဖန်များခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ဘုရင်မင်းမြတ်အပြစ်ပေးမည်ကို အလွန် စိုးရိမ်လျက်ရှိလေတော့သည်။ ထက်မြက်လှသော လှံကို ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့နှင့်ကိုင်၍ ထိုတိုက်သို့ တည့်တည့်ရွယ် မှန်းပြီး ထိုးမည့်ဆဲဆဲအချိန်တွင် လှံမှာအောက်သို့စိုက်ကျပြီး မြေကို ထိုးမိပြန်တော့သည်။

ယိုအခါမိဖုရားမှာ ရယ်မောပြီး "မှန်လှပါမောင်တော်ဘုရား– နှမတော်တင်ပြသည့်အတိုင်း မှန်သည်မဟုတ်ပါလောဘုရား" ဟူ၍ လျှောက်ထားလေသည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်မှာလည်း လှင်ဘက်သို့လှည့်၍ "အိုလှင်သင့်မှာ အကုသိုလ်တရားကြီးလွန်းပြီး ကုသိုလ်တရား အလွန်နည်းချေလေတကား" ဟူ၍မိန့်ကြားလေသည်။ ထိုအခါလှင်မှာ "မှန်လှပါဘုရား၊ ဘုရားကျွန်တော်မျိုးကို ဆက်ပြီး ဒုက္ခမပေးပါနှင့်တော့ ဘုရား၊ ကျွန်တော်မျိုး၏ ထင်းခုတ် အလုပ်နှင့်သာ အေးအေးဆေးဆေး အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း ပြုလုပ်ပါရစေဘုရား" ဟူ၍ လျှောက်ထားပြီး ပိပိအိပ်သို့ပြန်သွားလေသည်။

ၜိုက်စိုတ်မ္ၚိုဟ်-ဒေဝတ်ဗက်ဟွံမာန်

ကၠာတော်ဏံ သ္ၚာအာတရမွဲ၊ အာစာ်တရပ္ဍဲဒေါဝ် ကၞ္ဍာဂၞ္ဍာ ရ၊ အသိင်ဂၞ္ဍာ် တ္ၚဲ ကပ်သ္ကာတ်ဗွဲမလောန် တုဲ၊ ဍုံဍောင်စိုတ် ဗျုိပုင် ထင်ဍုၚ် ဗွဲမလောန်ရ။ အဃောမအာတရဂှ် "တ္ၚဲကတ သ္ကာတ် ခလိုင်ဂွံ၊ ယဝ်သ္ကံစိုပ်လလံအာမ္ကး ဒိုဟ်သန်ရ" ရသ်ဂွံကသပ် ဍုံတ္ကိဒ္ဂှ်ရ။

အဃောဂှ်ပ္ဍန် ဒေဝတအာကာသဇိုဝ်ဂှ် ဟိုဝ်ရိ ဒမံင်ဂလာန်ညးသ္ကံရ။ "ပ္ဍိက်၊ ၚပ်၊ အၚုပ်၊ မ္ၚိုဟ်မပဒ တပ္ဍဲလိုင်ဂွံဂှ်၊ မ္ၚိုဟ်ကိုမ္ၚိုဟ်ဂှ်လ္ပဟ်ဏီရ။ စိုန်ပိုဒေဝတ ကိုလေဝ် ဗက်အလိုက်မ္ၚိုဟ်တံဟွံမာန်ရ" ရဂွံဒေဝတမွဲဂှ်သ္ကးရ။တုဲဒေဝတတ္ၚဟ်ဒ္ဂၚ်မွဲဂှ်မိင်ဒးဂလာန်ဒေဝတဂှ်တုဲ "ယွံဒေဝတဇ္ဍော်-ပိုဒေဝတမ္ၚုံကိုဗုဒ္ဓိအနုဘာဇ္ဍော် ဂလိုင်ဂွံ မ္ၚဟိုဘ်ဗဗွဲဗက်ကိုပ္ဍိက်မ္ၚိုဟ်တံ ဟွံမာန်ဂှ်ရော။ အတိုင်ပ္ဍိက်ဍုံတံဂှ် နိမိတ်ဗ္ဒဟ်ကိုမ္ကး ဒိုက်ပေင်ကို ပ္ဍိက်စိုပ်မ္ၚိုဟ်တံလ္ၚိုန်ရ" ရဂွံဒေဝတမွဲဂှ်သ္ကးရ။

"ယွံဒေဝတတုအဲယဝ်ဟိုသာ်ဂှ်မ္ကးတောတော်မ္ၚိုဟ်မွဲ ဒ္ဂှ်ဒမံင်ဒိုက် ပ္ဍဲအဒေါဝ်ကၞ္ဍာဗဟိုဂှ်တုအဲဆမသ္ဂမာန် ဂှ်နိမိတ်ဗ္ဒဟ်ကို အတိုင်ၜိုက်စိုတ် မ္ၚိုဟ်ဂှ်ညိ" ရဂွံသ္ကးရ။

“ခိုပ်ရ တူအဲ၊ မုင်ဗိုဒ္ဓိုင်ညို အတိုင်ပိုက်ဒိုတ်မွိုပ်ႁ် ဒဲနို ပ်ိတ်ဗဒိုကိုရ” ရွံသွႃးတဲ့ ဒေဝတ်ႁ်နကိုရၢဒ္ဓိအနှဘ်ဇကု နိုမိတ်ဗွပ်ကျေံမတ်ပြိမွဲကလေဝံတဲ့၊ ဗွန်ကျေံစက်ပတဲ့ႁ်ရ။ ဝှဲ အသိုင်ဂမ္ဗ် တဲ့ႁ် ဓိုပ်လလံအာရ။

မွိုပ်အာတရွႁ်လေဝ် “သာခု” ရဂး တဲ့ ဖွံ့ဂုပရေ ဒမံင်လျှောင်ပွဲဒေါဝ်ကသ္တာဗတိႁ်ရ။ လံကျုင်ညို ဒေါင် ဓိုတ်လျှောင်လျှောဝ်တံႁ် ပြေကျုင်တဲ့။ “အခါလျှုပ်ဝွံ ယဝ်ရဂွံသုင်ဥဝ်ဓိုပ်ပ် မွဲပြိုက်မွး ခိုပ်သန်ရ” ရွံချပ် တ်ရ။ ဒေဝတ်ႁ်လေဝ် တိကသပ်မွိုတ်ႁ်တဲ့ နိုမိတ်ဗွပ် ကိုဥဝ်ဓိုပ်ပ်မွဲပြိုက်ပုန်ရ။ တဲ့မွိုပ်ႁ်သျှောံသုင်ဥဝ်ႁ်ရ။

သုင်ဥဝ်ႁ်တဲ့ “ယဝ်ရသျှောံပုံဥဝ်မွဲဝါမွး ခိုပ်ဖွဲ မသောန်ရ” ရွံချပ်တ်ပုန်ရ။ ဒေဝတ်ႁ်လေဝ် နိုမိတ် ဗွပ်ကိုကျှာလစွဲပုန်ရ။ မွိုပ်ႁ်လေဝ် စေ့ပုံဥဝ်ကျှာလ စႁ် တိုန်ကျုင် ဂုပုံဥဝ်ႁ်တဲ့၊ “အခါလျှုပ်ဝွံ ပု ဥ ဒေါပ်တဲ့မွး သျှောဝ်စမ္ဗအာဟာရဘောဇိုန် ယိုပ်စန် ကွာင်ခဲ မပြိပြိတံႁ်ဒွး ဒးရေးလောန်သန်ရ” ရွံချပ်တ် ပုန်ရ။ ဒေဝတ်ႁ်လေဝ် နိုမိတ်ဗွပ်ကိုအာဟာရဘောဇိုန် ယိုပ်စန်ကွာင်ခဲနှာနှာသင်ရ။ မွိုပ်အာတရွႁ် စမ္ဗတ်ႁ် မိပ်မိပ်ဖြဝ်ပ်ဖြဝ်ပ်ပုန်ရ။

“ဒ့ဝတ်ဝံ့ တဲပိုၣ်ကၢ်စိုတ်သတ္တၢံ ဖွဲမ့လၢန်တဲ့ နံ့ဂ ရှၢၢလေပ်ဆၢန်ဍျုသတ္တၢံ ဖွဲမ့ၚလၢနဲ့ရ။ ဏုဒ္ဒိအနံ့ဘ် လေဝ်ဖ့ၢ်ဖွဲမ့လၢန်ရ။ အတိုၚ်ပှ့ၢကၢ်စိုတ်သတ္တၢံ လေဝ် ဗပွဲဗကၢ်ရနံ့ကၢ်ဗပေၚ်ၢဏကိုမ်ိုပေၚ်မၢနံ့ရ။ ဖွဲစှတ်တုနံ့ဒ့ ဝတ်ဝံ့ ဆမဖ့ၢ်ကိုဒိုနံ့ဟံ့သေၚ်ထိး၊ သိုကိုကောန်ဝုတ် လေဝ် နံ့ကိုရောၚ်အဲသ့ပၢ်ၣ်ဒမံၚ်ရ။ အတိုၚ်ပှ့ၢကၢ် စိုတ်အဲဘ္ဘိဒ္ဒိဂ် ဒ့ဝတ်ဝံ့ ရနံ့ကၢ်ဗပေၚ်ၚမံၚ်တဲ့ ဖွဲစှတ် တုနံ့၊ ဘောန်ဝုတ်ဒ့ဝတ်ဂ် ဒ့ဝတ်တုပ်ဒမံၚ်စိုတ်ကိုအဲ ရေၚ် တန်ဒ္ဒိရ။” ရသၚ်ဝံ့ ချပ်တပှနံ့တဲ့။ “ယံ့ဒ့ဝတ် စ့အၢဘၢရဖ လဲတဲ့ ယၢ်ရ သ္ဂၢံ ပံၚ် ဖကၢ် နှ ရကို ကေဝ်ဘောန်ဝုတ်တုအဲမွဲဝါပှနံ့မ္ဂး၊ ခိုဟ်လေန် ဟွဲကို ထျုပ်ဖ္ဒၢံစိတ်ရ။ အဲလေဝ် တၚ်ဂုဏ် ကိုတုအဲဖွဲမ လောန်ရ”ရဝံ့သ္ဂးဘ်ရ။

ကၢလဂ် ဒ့ဝတ်ဂ်ထဲပ္ပၢတ်တဲ့။ “ဟဲ့ပူဂို အယုတ်– ညးသ္ဂလၚ်ဂုဏ်ငှ့ဇကုဖ္ဒတ်ခလိုၚ်ထံဂ် တု အဲကလေၚ်ရေဝ်ဂုန်ညး မိုထံရဟၢ” ရဝံ့သ္ဂးတဲ့ က လေၚ်ဂတးရံၚ်အၢ ဒ့ဝတ်မွဲသ္ဂၢၚ်ဂ်ရ။ ဒ့ဝတ်မ္ဂ သ္ဂၢၚ်ဂ် “ယံ့ဒ့ဝတ ဂလၢန်အဲဟို ဒ္ဒစှတ်ရဟံ့သေၚ် ဟၢ၊ တုအဲဟံ့ပတ္တောဂလၢန်အဲတဲ့၊ တုအ ပ ဗကၢ်အ တိုၚ်ပှ့ၢကၢ်စိုတ်မွဲဟ်ဂ်။လှ့ဟ်ဝံ့ သိုကောန်ဝုတ်ကြပ် သ္ဂး စုဘ်တဲဒ့ံထိဟံ့သေၚ်ဟၢ၊” ရသၢ်ဝံ့ ဒ့ဝတ ဂ်က လေၚ်ဟိုပဈ ရဲရ။

လူ့အလို နတ်မလိုက်နိုင်။

ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါ ခရီးသွားတယောက်သည် သဲကန္တာရအလယ်၌ ခရီးသွားနေရာ နေ၏အပူရှိန်မှာပြင်းထန်လွန်းသဖြင့် အလွန်မောပန်းပြီး ထမင်းဆာရေငတ်လေသည်။ ခရီးသွားစဉ်တွင် "အလွန်ပူပြင်းနေသောနေအရှိန်သည် အကယ်၍ အေးချမ်းသွားပါက အလွန်ကောင်းပါမည်"ဟူ၍အကြံဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

ထိုအခိုက် နတ်သားနှစ်ပါးမှာ "လောကရှိလူသားတို့၏လိုအင်ဆန္ဒသည် လူလူချင်းမဆိုထားဘိ ကျွန်ုပ်တို့နတ်သားများသည်ပင်လျှင် အလိုမလိုက်နိုင်ပါ"ဟူ၍ နတ်သားတပါးကပြောဆိုလေသည်။ အခြားနတ်သားမှာ ထိုစကားကိုကြား၍ "အိုနတ်သားကြီး ကျွန်ုပ်တို့မှာ တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်ဤမျှလောက်ပြည့်စုံကြပြီး လူသားတို့၏အလိုကို အဘယ့်ကြောင့်မလိုက်နိုင်ရပါသနည်း။ လူတို့၏အလိုအတိုင်း နိမိတ်လက္ခဏာဖန်ဆင်းပေးလျှင် အမြဲတစေလူတို့၏အလိုကျဖြစ်နိုင်ပါသည်" ဟူ၍ ပြန်ပြောလေသည်။

"အို-နတ်သား အသင်ဤကဲ့သို့ထင်ပါလျှင်ဟိုသဲကန္တာရအလယ်ခေါင်၌ ဒုက္ခဖြစ်နေသော လူတယောက်ကို ငါ့ရှင်တတ်နိုင်သလောက် ထိုလူ၏ဆန္ဒအတိုင်း နိမိတ်ဖန်ဆင်းတော်မူပါလော့"ဟူ၍ဆိုသည်။ "ကောင်းပါပြီအသင်စောင့်၍

သာကြည့်ရှုပါလော့၊ ထိုလူ၏ဆန္ဒအတိုင်း ငါသည် နိမိတ်ဖန်ဆင်းပေးမည်”ဟူ၍ပြောပြီးလျှင် ထိုနတ်သားမှာမိမိ၏တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့် မိုးရိပ်တကွက်ကို နိမိတ်ဖန်ဆင်းပြီး နေမင်းစက်ကို ကာကွယ်ပေးလိုက်လေသည်။ ထို့ကြောင့် နေ၏အပူရှိန်မှာ အေးချမ်းသွားလေသည်။

ခရီးသွား ယောကျ်ားမှာလည်း “သာ၍-ကောင်းလေစွ”ဟုဆိုပြီး သဲကန္တာရအလယ်၌ ထိုင်၍ အမောဖြေတော့သည်။ များမကြာမီ အမောဖြေပြီးနောက် “ဤအချိန်တွင် ရေအေးအေးတမှုတ်သောက်ရလျှင် ကောင်းလေစွ”ဟူ၍စဉ်းစားလေသည်။ ထိုနတ်သားမှာလည်း ထိုလူ၏အကြံကိုသိပြီး ရေအေးအေးတမှုတ်ကို နိမိတ်ဖန်ဆင်းလေသည်။ ဖန်ဆင်းပေးပြီးလျှင် ထိုလူက သောက်ရလေသည်။

ထိုရေကိုသောက်ပြီးလျှင် “အကယ်၍ ဤအချိန်တွင် ရေတခါချိုးရမည်ဆိုလျှင် ကောင်းလေစွ”ဟူ၍ စဉ်းစားပြန်သည်။ ထိုနတ်သားမှာလည်း ရေကန်တကန်ကို နိမိတ်ဖန်ဆင်းပေးပြန်သည်။ ထိုလူမှာ ထိုရေကန်၌ ရေချိုးပြီး ပြန်တက်လာပြီးလျှင် “ဤအချိန်တွင် ရေချိုးပြီးသည်ဖြစ်၍ အကယ်၍ မုန့်ပဲသီးများအစရှိသော ခဲဘွယ်ဘောဇဉ် အဖြာဖြာတို့ကို စားရလျှင် ကောင်းလေစွ” ဟူ၍စဉ်းစားပြန်သည်။ နတ်သားမှာလည်း အဆိုပါ စားသောက်စရာ ဘောဇဉ်အဖြာဖြာကိုနိမိတ်ဖန်ဆင်းပေးပြီး ခရီးသွားယောကျ်ားမှာ မြိန်မြိန်ရှက်ရှက်စားသောက်ပြန်သည်။

"ဤနတ်သားမှာ လူသတ္တဝါတို့၏ စိတ်ဆန္ဒကိုအလွန်သိပြီးလူသတ္တဝါတို့ကို အလွန်ကျင်နာ သနားတတ်လေသည်။ တန်ခိုးအာနုဘော်လည်း အလွန်ကြီးသည်၊ သတ္တဝါတို့၏စိတ်တိုင်းကျလိုက်လျောပြီး ဖြည့်စွက်နိုင်စွမ်းရှိသည်။ ထိုနတ်သားမှာဝင်စစ်ကေန်စည်းစိမ်ဥစ္စာဖြင့် ကြွယ်ဝသည်သာမက၊ သမီးပျိုလည်းရှိကောင်း ရှိပေလိမ့်မည်။ကျွန်ုပ်စိတ်ဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်လာသည့်အတိုင်း ဤနတ်သားမှာ အလိုပြည့်ပြီးဤနတ်သားသည် စင်စစ်ကေန် မိမိသမီးကို ကျွန်ုပ်နှင့် သဘောတူနေသည်ဖြစ်ပါလိမ့်မည်"ဟူ၍ စဉ်းစားပြီးလျှင်"အို-နတ်သား စားစရာအစာအာဟာရများကိုစားသောက်ပြီးဖြစ်ရာ အကယ်၍ အရှင်နတ်သား၏ သမီးတော်နှင့် ပေါင်းဖက် ချစ်ကြည်ရမည်ဆိုလျှင် နှိုင်းယှဉ်စရာ မရှိလောက်အောင်ကောင်းလေစွ၊ ကျွန်ုပ်သည်လည်း အသင်နတ်သား၏ကျေးဇူးကို တင်၍ မဆုံးတော့ပေ" ဟူ၍ဆိုပြန်သည်။

ထိုအခါ နတ်သားမှာ စိတ်ဆိုးပြီး "ဟယ်- ယုတ်ညံ့သည့်ပုဂ္ဂိုလ် ကိုယ့်အပေါ်မှာ ဤမျှလောက် များမြောင်လှသော ကျေးဇူးပြုလုပ်ထားသူကို ဤနည်းဖြင့် အသင်ကျေးဇူးပြန်ဆပ်ရသလား"ဟူ၍ ကြိမ်းမောင်းရင်းအခြားနတ်သားကိုလှည့်ကြည့်ရာ၊ အခြားနတ်သားက "အို- နတ်သား ကျွန်ုပ်ပြောဆိုသောစကားမှာ မှန်သည်မဟုတ်ပါလော၊ သင်သည် ကျွန်ုပ်၏ ပြောဆိုသောစကားကို မယုံ၍ လူ့စိတ်ဆန္ဒအတိုင်း အလိုလိုက်ခဲ့သည်မှာ ယခုအခါတွင် သူ့လက်ထဲသို့ အသင်၏ သမီးပျိုကိုပါ ထည့်ရမည့်အခြေသို့ဆိုက်ရောက်ရနေပြီး မဟုတ်ပါတကား" ဟူ၍ခနဲ့ပြီး စောင်းချိတ်၍ ပြောလေသည်။

သေက်ဍုဂတ်ဍတိတ်

အခါကာလမွဲဝါဂှ် တုဂတ်ကို မိဟ်ဍေံဂတ်၊ ညးဗၚ်အာတ ် တရမွဲစွံရ၊ တြမအာဂှ်လေဝ် ဒှ်ဒမံင်ပ္ဍဲဝါ ဇ္ဍော်မွဲရ။ တွံဆုတွံဒုန် မမိက်ကိုမွဲတွက်ကိုလေဝ် ဟွံသက် သင်ရ။ ညးဗၚ်ဂှ် ညးမွဲကိုမွဲ၊ ဟိုအာဂလာန်ညးသ္ကုံတဲ ကွ်အာဒမံင်သိုက်ကဵုရ။

ချိန်ခဏဂှ် မိဟ်တုဂတ်ဂှ် ချပ်ဂွံတိုန်သတ်မွဲတဲ "ယွံသဟာဲ ပိုညးဗၚ်ကွ်အာဒမံင်တရ ပ္ဍဲအဓေါဝ်ဝါ ထေင်ထေင်ဝွံ ယဝ်ရညာတ်မဖျံကို ပြေင်ဂ ် မမိက်ကို မွဲမွဲ ထဒေုင်ဗက်ပိုမ္ဂး သဝ်လိုဂွံသ္ပရော။ တွဟ်နသ္ဂေံ ကြပ်တိုန် တွံဆုဒုန်လေဝ် တွံဆုဒုန်ဟွံမွဲတွ ံရ" ရသဝ်ဝွံ သ္ဂာန်မိဟ်ဍေံဂတ်ဂှ်ရ။

ကာလဂှ်မိဟ်ဍေံဂတ်ဂှ်"ယွံသဟာဲယဝ်ရသတ်မ ဖျံကိုပြေင်ဂ ်ထဒေုင်ဗက်မ္ဂး၊စိုန်ဒှ်ပ္ဍဲဝါထေင်ငိကိုလေဝ် ဟွံဗုးညံင်ဗုးဂှ်ဒးကြပ်ရောင်။ သ္ဒးဒုင်ဂစိုတ်ကို သ္ဂတ ံ ဂှ်ရဟာ" ရဝွံသ္ဂးရ။ ကာလဂှ်မိဟ်တုဂတ်ဂှ် "ယွံသ ဟာဲ ညံင်သ္ဂေံဗုးဂှ် ဂ ံင်လိုသ္ဂေံကြပ်အာဂှ်ရော" ရဝွံ သ္ဂးရ။ တဲမိဟ်ဍေံဂတ်ဂှ် "ကြပ်အာပ္ဍဲဝါဝွံရသဟာဲ" ရဝွံ သ္ဂးရ။

ကၢလၯ်ၵှ် မွိပၯ်တၣ်ဂတ်ၭၵှ် "ယွံသဟၢဲ ငြိပ်လေဝ် ပွှံဗုးရ၊ သွက်ၵွံဗလေတ်ပဲါၵှ်လေဝ် တွံဆု တွံဒုန်ပှဲ။ ပှိုတ်ၵှ်ရ သၢ်လိုတၣ်အၫ သွေၵၢံပၵှ်ရော" ရဝွံသွူးရ။ တဲ့ မွိပၯ်ငေ့ံဂတ်ၭၵှ်။ "ယွံသဟၢဲ သၢ်လိုဒ္ဒြရ၊သွူးငြိပ်ညိုင် ဗုးၵှ်ရ၊ ဒုင်ဂစိုတ်ကိုသတ် မၯုံပြေင်ဂွ်တံၵှ် ပှွံမၢန်" ရဝွံသွူးရ။ ကၢလၯ်ၵှ် ညးဓါၵှ် နူကိုပှိုတ်ဂလၢန်ခိုပၯ်ပၯ်ၵှ်။ အရေဝ်ဂိုုင် ဒ္ဒကယျၢန်ဓဝါတ်အၢ ညးသွံရ။ အ ယောမကယျၢန်ဓဝါတ်တ်ညးသွံၵှ် တၣ်ဂတ်ၭၵှ်ချပ်ၵွံ တိုန်သတိမွဲရ။

"ပူဂိုဝွံငြပ်အၫလေဝ်ခဲ့ငေ့ံလဝ်ဗွဲမဂိုုင်။ခဲ့လေဝ် ကယျၢန်တ်အၫဏိ။ အယောလွှပှၯ်ဝွံ၊ ယဝ်ရအၫ အၢတ်ငြပ်အၫ ခဲ့မငေ့ံလဝ်တံၵှ်မွူး၊ ခဲ့သွူက်ပှိုပှဲတဲ့ ၁ွူးဒုင်ကယျကိုအၫရ"ရဝွံချပ်ဂွံတဲ့၊"ယွံသဟၢဲဂလါန် အၫပှိုၵှ်လေဝ် တၣ်အၫပှိုစးကေ့ံရ။ တၣ်အၫလေဝ် ပှွံသွ ဂရကိုအၫမွဲသၢ်သွံ။ ဩေၢံအၫလေဝ် တၣ်အၫငေ့ံလဝ် ဗွဲမဂိုုင်။ ပှိုတ်ၵှ်ရ–တၣ်အၫကလေင်ကိုဩေၢံအၫညိ" ရဝွံ သိုကိုပွှေၢတ်ဒေါသမဇွှော်ပှိုတ်ရ။

ကၢလၯ်ၵှ် မွိပၯ်ငေ့ံဂတပၯ်ၵှ်။ "အဝ်– ပူဂိုဝွံ၊ သေကဲဒ္ဒဂတပၯ်တိဟ်ရောင်သွံ။ ပှိုတ်နူအဲပှိုကယျၢန်

ဒးတဲ့ ခေုံအခါတ်ဒမံင်ဩြဲခေုံ ပွဲ့အခေါ်ဝ်ဝါ ဟွံသေင်
ကိုအရာဒ္ဓာဲမွဲသာ်ရ။” ရုဝ္ဂံချပ်တဲ့ “ယွံသဟာဲ တုအ`
ယဝ်ပှိုသာ်ဂှ်မ္ဂး။ တုအ`ကောတ်နင်နှ်သ္ဂ္ဂ။ညိ။အ`သ´ကို
ဩြဲတုအ` ပွဲ့အခေါ်ဝ်ဝါဂွံရ”ရုဝ္ဂံသ္ဂးရ။—ကာသေဂှ်
မ္ဂိုဟ်တုဂတာဟ်ဂှ် မှုးနူဂွံ ဇ္ဇားကိုညးဂှ်ထဝ်တဲ့ သ္ဒးကျ
အာလ္ဂိရ။ အ ရေဝ် ဆ မွဲ ပါင်ကိုလေဝ် ကလေင်ဟ္ဂိုဟွံ
မာန်ရ။

ရန်ဖြစ်အကြွေးတောင်း

ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါ အကြွေးပေးသူနှင့် အကြွေးယူသူတို့သည် အတူတကွ ခရီးသွားကြပြီး လမ်းခရီးမှာလည်း အလွန်ကျယ်ပြန့်သော ကွင်းပြင်ကြီးတခုကိုဖြတ်ကျော်ရလေသည်။ သစ်ပင်ဝါးပင်တပင်မျှမရှိမှုဘဲ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် စကားပြောရင်း တဖြည်းဖြည်း လမ်းလျှောက်သွားကြလေသည်။

ထိုအခိုက်အကြွေးရှင်မှာ သတိတခုရလာပြီးအကြွေးယူသူကို "အို- သူငယ်ချင်း ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက် ဤဟာလာဟင်း လင်းကွင်းပြင်ကြီးတွင် လမ်းလျှောက်သွားစဉ် ကျွဲနွားအစရှိသော သတ္တဝါအမျိုးမျိုး ကျွန်ုပ်တို့ကို လိုက်မည်ဆိုလျှင် ဘယ်ကဲ့သို့ လုပ်ရပါမည်နည်း၊ သစ်ပင်ဝါးပင်ပေါ် ပြေးတက်ရန်လည်း သစ်ပင်ဝါးပင် တပင်မှမရှိ" ဟူ၍မေးမြန်းလေသည်။

ထိုအခါ အကြွေးယူသူသည်"အို-သူငယ်ချင်းအကယ်၍ ကျွဲနွားအစရှိသော သတ္တဝါများလိုက်လျှင်၊ ဟာလာဟင်းလင်းကွင်းကျယ်တွင်ဖြစ်သော်လည်း မလွတ်၊လွတ်အောင်ပြေးရပါမည်။ ထိုသတ္တဝါများနှင့် အသတ်ခံရတော့မှာလား" ဟူ၍ ပြန်ပြောလေသည်။ ထိုအခါ အကြွေးရှင်သည် "အို-သူငယ်ချင်း လွတ်နိုင်ရန်မည်သည့်လမ်းကို ပြေးရပါမည်နည်း" ဟူ၍ ဆိုသည်။ ထိုအခါ အကြွေးယူသူသည် "ဤလယ်ပြင်ထဲတွင် ပြေးသွားရပါမည်သူငယ်ချင်း" ဟူ၍ဆိုပြန်သည်။

ထိုအခါ အကြွေးရှင်သည် "အို- သူငယ်ချင်းပြေးလျှင်လည်း မလွတ်ပါ၊ ရှောင်တိမ်းရန်အတွက်လည်း သစ်ပင် ဝါးပင်မရှိပါ၊ ထိုကြောင့် မိတ်ဆွေမည်ကဲ့သို့ လုပ်ရပါမည်နည်း" ဟူ၍ဆိုပြန်သည်။ ထိုနောက်အကြွေးယူသူမှာ "အို- သူငယ်ချင်း မည်သည့်နည်းနှင့်ဘဲဖြစ်ဖြစ် လွတ်အောင် ပြေးရပါမည်။ ထိုကျွဲနွားအစရှိသောသတ္တဝါတို့နှင့် အသက်အသေမခံနိုင်ပါ" ဟူ၍ပြန်ဆိုသည်။ ထိုအခါ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် စကားကောင်းကောင်း ပြောနေရာမှ အကြီးအကျယ် ရန်ဖြစ်လာပြီး၊ အကြွေးရှင်မှာ ရန်ဖြစ်နေခိုက်တွင် သတိတခုရလာလေသည်။

"ဤပုဂ္ဂိုလ်မှာကျွန်ုပ်၏ပစ္စည်းကိုလည်းများစွာချေးယူထားပြီးကျွန်ုပ်နှင့်လည်း သူရန်ဖြစ်သေးသည်၊ဤအခိုက်မှာ သူချေးယူထားသော ကျွန်ုပ်၏ပစ္စည်းများကို ပြန်တောင်းမည်ဆိုလျှင်သူပြောစရာ မရှိဖြစ်ပြီး၊ သူအရှုံးပေးရမည်ဖြစ်လိမ့်မည်" ဟူ၍ စဉ်းစားပြီးလျှင် "အို-သူငယ်ချင်းကျွန်ုပ်စကားကိုလည်း မိတ်ဆွေဖီဆန်ပြီးကျွန်ုပ်ကို မိတ်ဆွေက နည်းနည်းမှ ဂရုမစိုက်ပါချေ၊ ကျွန်ုပ်စပါးများကို မိတ်ဆွေများစွာ ချေးယူထားပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်စပါးများကိုမိတ်ဆွေပြန်ပေးပါလော့" ဟူ၍ဒေါသကြီးစွာဖြစ် အကြွေးတောင်းလေသည်။

ထိုအခါ အကြွေးယူသူသည် "အော်- ဤပုဂ္ဂိုလ်မှာရန်ဖြစ်အကြွေးတောင်းပါတကား၊ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်ရန်ဖြစ်မိသဖြင့် သူ့စပါးများကို နေရာမဟုတ်သည့် ဤကွင်းပြင် အသယ်

တွင် တောင်းနေချေပါတကား” ဟူ၍စဥ်းစားပြီးလျှင် “အို-သူငယ်ချင်း၊ မိတ်ဆွေ၌ကဲ့သို့ပြောလျှင်မိတ်ဆွေတင်းတောင်းယူခဲ့ပါလော့၊ မိတ်ဆွေကို၌ကွင်းပြင်အလယ်တွင် စပါးခြင်ပေးပါမည်” ဟူ၍ပြန်ပြောလေသည်။ ထိုအခါအကြွေးရှင်သည် နိုင်မည့်အစား ထပ်ရှုံးသွားသည်ဖြစ်ရာ၊ စကားတခွန်းသော်ပင်မှမပြောနိုင်ဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေရလေတော့သတည်း။

ပရူမင်ဗွၢ်ကထေၢတ်ၵုံ

ပွဲၵၢလၵိုပ်ၵှၢ မကလိလေၢန်ၵျင်တဲ့တေံၵှ် ပွဲဗိုင်တွံ မဒနပစ်ဂဏ္ဍဂရိဂးယှူ၊ ကၢလၵှ်ဍုင်သမိုၵ်မ ၵွံဒုင်ယှူခညုဝတိ၊ ပွဲဍုင်ခညုဝတိၵှ် သွင်ၸြဒတေၢစ် ပေၢင် မၵွံပသွိင်ပှင်ရင်ဍုင်ခညုဝတိၵှ်ရ။ သွင်လဒိတ် ဒတေၢစ်ၵှ် သိန္ဓုဂၵ်ဂါဂးယှူ၊ သေၵၢံပတှအနှဘ် ဇှောၵ် သန်ရ။ သွိင်ၵွံမူပှိုတ်မၵွံပတှၵြိုၵ်အနှဘ်မဇှောၵ်ၵှ်ရော။ နွံကၢလမွဲတွဲ တှရသိမွဲ ပဒတ်ဒှိုင်ပွဲၵြိုပ်ဇှောၵ်ပှစ်ဒှိုင် ကမ္ဘ ၵှၢန်ရ။ မဍွံ့ကိုစိင်ကှ ပြန်ဇၢဒိသိုင်တံၵှ် ကျင်သွဒှိုင် ပရိုက်တဲ့ စိုတ်တှရသိၵှ် ဟွံဒှ်တသိုက်ပေၢင် မဒးပဒတ် ဒမံင်ရ။

ပွဲချိန်ခွၵ်သွိင်အိန်သေၵၢံညၢတ်ကေတ်ရသိတှပါ ရမိဍ္ဍိုၵ်ဒှိုင်ဒဒိုက်စိုတ်တဲ့။သွိင်အိန်ဇော်ကျင်ဇရေင်ဍ္ဍသိ ၵှ်တဲ့။ သွိင်အိန်ကိုလစ်ဖ်မွဲမရ။ တှရသိမကလိၵွံဖ်ၵှ်တဲ့ ယစ်ရတှရသိတက်ဖ်ၵှ်မွး၊ စိင်ကှပြန်ဇၢဒိသိုင် ၵြိုပ်ဒ အၢအိုတ်ရ။ၵြဲၵွံဖ်ၵှ်သွိင်ဒမိဝဟန၊မၵွံဏၢရ။ သွိင်ဒမိ ဝဟန၊ နူမၵွံဖ်ၵှ်တဲ့ဒွဲမဂတအၢ ညးပွံဂံင်တၢစ်မုက် မွဲရ၊

နွံကၢလမွဲတွဲ သွိင်ဒမိဝဟနၵှ်၊ တိတ်လေၢန် ဂေင်ဝေင်ၵြိုပ်ဍေၢင်စိုတ်တဲ့၊ ဗျူကေံလှေၢင်သှစ်တွံဆု ရ။ဍူဒုဒှိုင်သိုမပှိုတ်မၢဲ ပွဲကိုၵြိုပ်ဇှောၵ်ၵှ်သတိုက်သှဝင်

အခါရ။ ကၠောံမွဲကၠုင်တုဲ၊ ကၠတ်ကေတ်ဂွံဏာဖိုဂှ်ရ။ နအ နုဒဖိုဂှ် ဂွံဗ္ဒသ္ပိုင်ကၠောံ မ္ၚိုကိုကြိုဗှ်ရ။ သ္ပိုင်ကၠောံဗ္ဒိပ္ပုင်ကေတ် ကၠောံဂမ္ဂိုင်မွဲလ္ၚီတုဲ ဇုင်ဇဝင်အခါ ဇှါပ်ပ်ဂြိပ်ကၠုပ်တ္ပံတံဂှ် ရ။ ကာလဂှ် ဇုင်အခါနိုပ် ဇိုင်ဂြိပ်ဇွ်မုဟ်ရး ဍုင်ဓည ဝတီရ။

ပွဲဍုင်ဓညဝတီတုန် သ္ပိုင်သိန္ဓုဂင်္ဂါမသ္ပတုဒကာန် ဖြမ္ဗဲ မ္ၚိုကိုရုပ်သာ်ဇုးဗြဲ ဒစင်ဗ္ဒင် စိုန်သကိုကိုထ္ပိုက်မ သုန် ဂုဏ်ဗြဲ ဗုးဒုဟ်ပနံသာ်။ ဟွံသုင် ဟွံသဝ်၊ ဟွံ ဗြဲဒံဟုံဗြဲရ။ အ္ဂါသ္ပိုင်ဂှ်တုန်လေဝ် မ္ၚိုယ္ဂုဟောရာ မည်ကြိုဂှ် မဂွံပတ္ပဒကာန်ကၠးမွဲ မ္ၚိုကိုကတောတ်ကံ ပွဲ နုက်ဒ္ပုံရ။ မင်ဗုဒ္ဓကတောတ်ကံဂှ် တိုလဝ်တ္ဂံဗနဴ (ပ္ဂဴ) မွဲတ္ဂံ မဖ္ၚဴဒ္ပိုင်ကိုဍုဝ်ပသဴ ဍုဝ်ခယျာလ္ပိုန်ရိုဟ်တ္ပဲရ။

ဒးကာလဥတုတ္ပဲ စိုပ်ကၠုင်တုဲ တ္ဂံဗနဴဂှ်ဗြိဒ္ပသတ် မွဲဇ္ဂါမ် ဂပ်ဝ်သန်ပေါင်ရ၊ မင်ဗုဒ္ဓကတောတ်ကံဂှ်၊ မဗက်ဒ္ပိုင်လက်ကရ်အ္ဂါ၊ လုပ်တိတ်ဒ္ပိုင် နန်သ္ပိုင်လ္ပိုန်ရ။ ဒးကာလမွဲတ္ပဲ မင်ဗုဒ္ဓကတောတ်ကံဂှ်ဇဟ်ကေတ်သတ် ဗနဴဂှ်တုဲ။ ဗက်အခါဖဴအ္ဂါ လုပ်အခါ ပွဲဝင်နန်သ္ပိုင်ရ။ ကောန်ဗြဲသ္ပိုင်ဂှ် ဒ္ဂှံညာတ်ကေတ်သတ်ဆု မ္ၚိုပွဲတဲ မင်ဗုဒ္ဓကတောတ်ကံဂှ်ရ၊ သတ်ဆုဂှ်ဟိုတ်မဂေါဝ်ဆဒဲ တုဲဒးစိုတ်နွံပိုင်မိက်ဂွံဂွံတုဲ အခါတ်မင်ဗုဒ္ဓဂှ်ရ၊ မင်ဗုဒ္ဓက တောတ်ကံဂှ်ဟွံကိုရ။

ကာလဂ်ှ ကောန်ဖြသ္ငိင်ဂ်ှ ဟိုက်ုမအံက်ဇကု ကို အာတ်ရ။မအံက်ဂ်ှဟိုကိုအ္ဘာကိုအာတ်ရ။ အ္ဘာဂ်ှအာဗတ် ဒ္ငိင်မင်ဗှဲဂ်ှ မင်ဗှဲဂ်ှဟွံကိုရ။ ကောန်ဖြသ္ငိင်ဂ်ှ နွံဗ္ဂိုက်ပွဲ သတ်ဆုဂ်ှဖ္ဝမလောန်တဲ၊အာတ်တဲအာတ်ပှန်ရ၊အ္ဘာမင် ဗှဲအာတ်ပေင်ခါ်ဝါတဲ။ မင်ဗှဲဂ်ှကိုအ္ဘာရ၊အ္ဘာဂ်ှ ငွံတဲ ဒုင်ကိုသ္ငိင်ရ။ဘ္ငိင်ဂ်ှငွံဘဲ ဒုင်ကိုကောန်ဖြဇာဘုရ။ ကောန် ဖြသ္ငိင်ဂ်ှ ငွံသဘ်ဆုဂ်ှတဲ အငှပ်ဍိုဒြမိက်ငွံစတဲ စကော် သတ်ဆုဂ်ှရ။

ကောန်ဖြသ္ငိင်ဂ်ှ စဒးသတ်ဆုဂ်ှတဲဂဝ်ဂွ်တန်အာ ခဲါဂ်ှရကြဲဟွံလံညီ၊ဂဝ်ဂွ်ဂ်ှကြိင်ဍုဟ်အာစိုပ်ဂိတုတဲ့တဲ၊ သုးငွံကောန်ဖြုံဝွဲမဂေါ်ဆဘဲသန်ဟောင်ရ၊ ခါကောန် ငှာ်ဂ်ှဆမကွာ်ဒြကိုဒြဂ်ှ။ သ္ငိင်ငွတဲ ကိုအာဂှဲ ညးမဒြသံ ဝါသ အပါခေုံရ။

သ္ငိင်ကိုဂို၊က်ဂှဲစှ®စှတ်စီစောတ်ရိုင် ဟွံတိဟိုတ်ဗို တဲကာလဂ်ှသ္ငိင်ဖျုံအသံကိုအမာတ်ဂမို၊င်ကိုတက်ခံ လဝ်ဆာင်အလုံဍု၊င်ဝွဲရ “မွိဟဲဍြုံမွုံပွဲဍု၊င်ထံမွး ဇှာပ်ဒ် ညးအဲညးမွဲဖြာတမွဲဂရေး ရပ်နင်ဘဲ၊ တိုနဲကျ၊င်သိကှ®ခ စသ္ငိင်အိုတ်ညဲ” ရသဒ်ငွံအမာတ်တံ လ္ငိင်လှဟ်ဘိုအာ အလုံဍု၊င်သိုဒအိုတ်ရ။

သ္ပိုင်ပ္ဍုန်တုန်လေဝ် မသ္ပလဝ်အဓိဌာန်ရ။ "ယြ ညး‌မွဲ မဒှ်အပ္ဍါကောန်ငၞာ်ဂှ်မ္ဂး ကောန်ငၞာ်ဂှ်ကိုဝ်ဂွံလရိအ် အာတ်စဗြာတ် ပ္ဍဲတ္ၚဲညးဂှ်ညိ" ရသာ်ဝွံ၊ သ္ပလဝ်အဓိ ဌာန်တုဲ။ စွံလဝ်ကောန်ငၞာ်ပ္ဍဲဒှ်ဌာန်မဒးရး ဂှ်တုဲ သ္ပိုင် မင်ရံင်ဒှ်ုင်ရ။

မ္ဂိုဟ်ဗြဴမွဲဍုင်ဂှ် ညးမဒှ်အပ္ဍါကောန်ငၞာ်ဂှ်ဟွံဆီ ဆမွဲရ။ မင်ဗ္ဂဲကတောတ်ကုဂှ်မကျုင်လက်ကြညးအိုတ် ရ။ ဗိုန်ဗြာတ်ဟ္ဂဲပ္ဍဲတဲကိုလေဝ် ကောန်ငၞာ်ဂှ် ညာတ် မင်ဗ္ဂဲကတောတ်ကုဂှ်တုဲ လရိအ်ယာံဗက်မင်ဗ္ဂဲဂှ်ရ။ သ္ပိုင်သ္ဂောံညာတ်ကေတ် အကဲါသ္ဂတ်ကောန်ငၞာ်ဂှ်တုဲ သ္ပိုင်ဗ္ဂါလုပ်အာ ပ္ဍဲနန်ပြာသာတ်ရ။

သ္ပိုင်သိန္ဓုဂင်္ဂါတုန်လေဝ် "ပ္ဍဲကိုနန်အဲဝွံ ညးဂွံလုပ် တိတ်အာကျုင်ဂှ်ဟွံ ဆမင်ဗ္ဂဲကတောတ်ကုဝွံမွဲရမလုပ် တိတ်အာကျုင်ဒှ်ုင်ရောင်။ ကောန်ဗြဲအဲဝွံ ဒ္ဂုံမလုတ် အာကိုမင်ဗ္ဂဲ ကတောတ်ကုဏာံဍုာ်ဍုဲရ။ မင်ဗ္ဂဲက တောါတ်ကုဂှ်ပ္ဍုန်လေုင်မ္ဂုရုပ်သာ်၊ ပရေအ်ပရ္ဍတ်ညာတ် ဒးဂပ်ဝ်ဖေက်ုံက် ဍုဟ်မေုံဇာအိုန်ဇရဒှ်ဲမထေ္ဍန်စေန် စံပ်ဒှ်ဲမဂွံဆာန်ဂှ် ညိဟ္ဂဲသက်သက်ရ။ ကောန်ဗြဲအဲမွဲ ဂ လိုင်ဏာံဒ္ဂုံဒးဒှ်မာန်ကေ္ဂာရောင်သွံ" ပ္ဍကိုညးဂမ္ဂိုင် တုဲ အိုတ်အာကသပ်ရ။ ကောန်ဗြဲသ္ပိုင်ဟိုတ်ဍူမစဒးသတ်

ဆုမင်ဗှဲကတောတ်ကံဂှ်တဲ ဂဝ်ဂွံမတန်အာဂှ်ညးဂမ္ဂိုၚ်
ပှံတိရ၊ သ္ပိုၚ်ထေဲပ္ဍောတ်ဗြွိုဲဒ္ဒေါသဗွဲမလောန်တဲကို
ပေ့ာ်ထောံကေံသိုညးပိရ။

သ္ပိုၚ်ကောဝ်အမာတ်ဂမ္ဂိုၚ်တဲ။ ကိုဒက်ဒ္ဂိုဖၚ်မွဲကို
စုတ်လဝ် ဇ္ဇောံမ ပြသြံမသုန်သင် ဓမသုန်သၚ်။ က
ပေါတ်သိုက္ဍိုန်မပ္တံကိုကွ ဂိုမ္ ဗြကွာန်တံဂှ် ကပေါတ်သို
မ္ဂး ပှ်ဒးယုတ်မတ် ကိုပို့ကဵုစုတ်ပွဲဖၚ်ဂှ်တဲ၊ ကောန်ဗြ
သ္ပိုၚ်ကို ကောန်စ သ္ပိုၚ်ကို မင်ဗှဲကတောတ်ကံ မဒှ်ခ
မာန်ကို သိုညးပိဝ္ ပိုကဵုကိုဖၚ်တဲ ဖိထောံကေံရ။

ဖၚ်ဂှ် ဟိဂတဝ်အာ စိုပ်ဇရင်တှ်မွဲ၊ ဖၚ်ဂှ်ဒိုပ်အာ
ရ။ ဒ္ဂဲဖၚ်မဒိုပ်ဂှ် မင်ဗှဲတိုန်အာသ္ဂ။ ဒို နွံပြုတဲတဲဒုၚ်
တဒ္ဂဲဂှ်ရ။ မင်ဗှဲဂှ် သွက်ဂွံဂယိုၚ်လမျိ ဂှ်ဲဗာ်သွံစုး
အဒှ်ရ။ တဲ့ယးဂတာဂှ် ရင်ဂွံမြလုပ်အာဂြိုပ်ရ။ သ္ဂောံ
ညာတ်ကောတ်ဆု လံက်ညီ မဍုပ်ဍုးတဲ မင်ဗှဲဂှ် ဗာ်
ပေ့ာတ်ဖ္ဒေါကေံဆုတံဂှ်တဲ။ ကလေၚ်စ တဲရ။

စိုပ်အခိုၚ်သဝ်တဲကၠုဂမ္ဂိုၚ်စ ကျုင် သ္ဂောံညာတ်
ကောတ်တ္ဂဲဆုတံဂှ် မဒေါ်မ်ဒှ်ုၚ်တဲ။တက်ထဥဟ်ဖ ဂှ်ရ၊ဆု
တံဂှ် ဒ္ဂဲဒ္ဂဲဒုံတံဂှ် ဒုံတိုန်ဒတ်စုဒ္ဂိုၚ်အဒိုတ်ရ။

တ္ၚဲယးဂတဂှ် မၚ်ဗ္ၚဲအာပ္တောတ်ကော်ဓုတံဂှ်ပ္ၚန်၊ က္ဍဲတံဂှ် တိုကေုာ်ပ္ၚန်၊ နဲဒွံသ္ဒဴၚ်ပေၚ်ပိဝါတ္ၚဲ၊ “ဟိုတ် မ္ၚုံရ၊ ဟိုတ်မ္ၚုံရ မၚ်ဗ္ၚဲချပ်တ္ၚဲ။ မွဲသ႒်ပ္ၚန်ကောန်ဗြဲသ္ၚိုၚ် လေဝ် ဍုံဟွံပံက်ပါၚ် ဍုံဟွံဟိုအရေဝ် ကိုအဲ မွဲလ္ၚေ်ရ။ ပသ႒်လို အဲဂွံဂကန်ဖျန်စ ကိုဍုံညိရော” ကာလဂှ် ပ္တိတ်ကသပ်ရ။ ကေတ်က္ဍိုပ်ဖ´ဓါမတ္ၚဲမဍုန်ပုၚ်ရ။ လမီ ဂှ်ကိုပ်စွံလဝ်ပ္ၚဲက္ဍိုပ်၊ နေ႒်ဂှ် ဆတ်စွံလဝ်ပ္ၚဲဂ္ၚိၚ်ရ။

ကာလ မၚ်ဗ္ၚဲစုတ်ပ္ၚတ်တ္ၚဲ ဍုန်ပုၚ် နကိုက္ဍိုပ်ဖ´ဓါ မဂှ် မလဇံက်ထမဲပုၚ်ဟွံဂွံတ္ၚဲ၊ မၚ်ဗ္ၚဲဂှ်သ္ဒဴၚ် နာနာအ ခိုက်ရ၊ လဇံက်ထမဲပုၚ်ဟွံဂွံရ။ ကောန်ဗြဲသ္ၚိုၚ်ဂှ်သ္ဂေံ ညာတ်ကေတ်အကဲါမၚ်ဗ္ၚဲမသ္ဒဴၚ်ဂှ်တ္ၚဲ မံၚ်ဟွံမာန်ရဂွံ သ္ဂးတိုန်ရ။ “ယွံတ္ၚဲပို ညးမတ္ၚဲတေံက္ဍိုပ်ဖ´ပိမဟောၚ် ညး မတေံပုၚ်ရောၚ်၊ လ္ၚုဟ်နဲပိုမဍုန်ပုၚ်နကိုက္ဍိုပ်ဖ´ဓါမ ဂှ်ဗုးအခိုက်ကွေံရောၚ်သ္ဂံ” မၚ်ဗ္ၚဲမိၚ်တ္ၚဲကေတ်က္ဍိုပ်ဖ´ ဗိမတ္ၚဲ ဍုန်ပုၚ်ရ၊ ကာလပုၚ်ဂှ် က္ဍ´တိုန်မ္ဂး သ္ဂက်ဂွံသ္ဂို ပုၚ်ဂှ် မၚ်ဗ္ၚဲဂှ်ဂွဲနေ႒်ပ္ၚန်ရ။ ကောန်ဗြဲသ္ၚိုၚ် ညာတ်မၚ် ဗ္ၚဲ ဂေတ်အာဂေတ်က္ၚုၚ်ဂှ် တိကေတ်ဒဒ္ဓမဂွဲနေ႒်ဂှ် တ္ၚဲ။ ရဂွံသ္ဂးရ၊ “ယွံတ္ၚဲပို နေ႒်မဆတ်လဝ်ပ္ၚဲဂ္ၚိၚ်ဂှ်ဟွံ သေၚ်ဟာ”။ မၚ်ဗ္ၚဲဂှ်ဂွံနေ႒်တ္ၚဲသ္ဂိုပုၚ်ရ။ မၚ်ဗ္ၚဲကာ လမဖျေုပုၚ်ဂှ် ဂေတ်တေ္ၚတ်ဂွဲလမီပ္ၚန်ရ။ ကောန်ဗြဲသ္ၚိုၚ် ဂှ် တိကေတ်ဒဒ္ဓမဂွဲလမီဂှ်တ္ၚဲ ရဂုံသ္ဂးပ္ၚန်ရ။ “ယွံတ္ၚဲပို လမီမကိုပ်လဝ်ပ္ၚဲသ္ဂိုက္ဍိုပ်ဂှ် ဟွံသေၚ်ဟာ”။ မၚ်ဗ္ၚဲဂှ်ဂွံ လမီတ္ၚဲ ဖျေုပုၚ်ဂှ်ရ။

မင်ဗှ်ဂှ် တော်ပုင်စိန်တုဲ။ ကေတ်ခ္ဍဲစာင် မပရာင်ဒှ်ရ။ ပရာင်ဒှ်ခ္ဍဲစာင်ဂှ် ဍုံပ္ဍံဇ္ၜုဲဒှ်ဒဲ ပရာင်ဒှ်ပ္ဍံဂွံရ၊ ကောန်ဗြဲသ္ၚိုင်ဂှ် ညာတ်အကဵု မင်ဗှ်ဂှ်တုဲသ္ကးပ္ဍန်ရ၊ “ယွံတုပ္ဍိသဘ်ခ္ဍဲစာင်ဏံဂှ် ညးပရာင်ကေတ်ပ္ဍံသေင် ညးစွံလဝ် လုတ္ၜကၠိုပ်ပုင်တုဲဍုံမစိန်အာရောင်။”

မင်ဗှ်ဂှ် သ္ဇောံမိင်ရမျာင် ကောန်ဗြဲသ္ၚိုင် မပံက်တိုန်ပါင်ဂှ်တုဲရဂွံသ္ကးရ။ “ယွံမိကောန်ဗြဲသ္ၚိုင်အဲမအာလ္ၚုဟ်ဂွံဂှ်၊ လံစိုပ်ညိရ” ဂကန်ဖျန်စတုဲ၊ ဂွံပုင်ဂွံဍုဟ်လ္ၚဵု လ္ၚဲကေတ်လွဟ်ကံတ္ၚုလုပ်အာဂြိုပ်ရ။

မင်ဗှ်ဂှ် အာစိုပ်ဂြိုပ်တုဲ ဇအာပ်ဗ္ဒဒှ်မွဲ ဒှ်ဒဲတုဲ ကတ်ကျာဝ်ဒှ်ရ။ ဒးပယျံသဝ်တုဲ ကၠုဂမ္ၚိုင်စ´ က္ၚုင်တုဲ ပွဲ္ကၠဲဆုလံက်ညိဇ္ဇောဂှ် ဍုံဂွံဒတ်ဒှ်အိုတ်ရ။ သ္ၚိုင်ကၠုမွဲဂှ် ဍုံကၠိုက်ကေတ်သ္ၚုဗပုင် ဍုံတက်ထဍုဟ်ဖ´ဂှ်တုဲ ဆုတံဂှ် ပတ်တိုန်ဒှ်ဒဲဍုံတံအိုတ်ရ။

မင်ဗှ်ဂှ် ညာတ်ပွကၠုတံ မသ္ၚဲတုဲ ယးဂှ်ပ္ဍောတ် ဇ္ၚုဲကေုံဆုတံဂှ်ပ္ဍန်ရ။ ဒှ်ဒဲဆုလံက်ညိ ဇ္ဇော မဒှ်လ္ၚဵုမာန် ကၠုတံဂှ် ခါဍမင်တုဲ။ စိုလဝ်သ္ၚုဆု ဇ္ၜဵုဇအာပ်ဗ္ဒဒှ် သ္ၚုဝ် ကၠုဂမ္ၚိုင်မဒှ်ဂှ်ရ။ ကၠုဂမ္ၚိုင်ကလေင်စ´ က္ၚုင်တုဲ သ္ၚိုင်

ကွၠုမွဲခေုံဂွံဒုံင်ဒွဲခေုံတြေံရ။မင်ဗှ်ဘဲဂှ်ယောန်တိတ်ကျုင်
နူဥမင်တဲ့ ရပ်ကောတ် သှ်ုင်ကွၠုဂှ်ရ။ မင်ဗှ်ဘဲသာတ်သွှင်
သှ်ိုက်ပြိုက်ဂစိုတ်ကေုံ့ သှ်ုင်ကွၠုတဲ့ ရသဂ်ဂွံ သှ်ုင်ကွၠုဒုင်
ဂုလာ်ရ။

“ဟာဲမင်ဗှ်ဘဲ မှ်းလှဂစိုတ်အဲညြိ ဖံအဲမွဲထံ မှုံကို
အနှဘာ်ဖှော်ဂှ်အဲကှိုမရ။ဒှ်ဘဲမသှ်ိုက်ကိုဒှ်ဂှ် နှအနှဘာ်ဖံဂွံ
အတိုင်ပှိုက်စိုတ်ဂှ် ဂွံအာစိုပ်ဒတဲ့အိုတ်ပောင်။ နှအနှဘာ်
ဗရဖံဂွံ တဲ့ဟွံမိက်ကိုကတ ခေုံဟွံကတ၊ဖြဟွံမိက်ကို
ဂူခေုံဟွံဂုံင်ဂူ၊ ဥဂ်မှာသှ်ိုတ်ကိုဇတ်သက် သွဒ်းဇတ်သက်
အာရ၊ပွာန်ပန်ကှ်ိုပ်လေဝ်တှုံ့ဗဒှ်မာန်။ဗရကှိုရမျာင်ဖံဂွံ
မှုံးပွါန်ညးတွှ်ဟ်သ္ဒာင်ဟွံဂုံင်ဒုင်မုက်ဒးကြိပ်ဒ´အါအိုတ်
ရ။ဖံဂွံမှ်းကောတ်ဏာ၊လမျိုအဲမှ်းကိုအဲညြိ”ရဂွံသှ်ုင်ကွၠု
ဒုင်ဂုလာ်ရ။

မင်ဗှ်ဘဲဂှ်ဗွာရဏာရ။ “လှ်ုဟ်ဂွံဟိုတ်အဲမှုံကိုက
တောတ်ကုံ့ပွဲမုက်တဲ့ကော့ါန်ဖြသှ်ုင်ဟွံဆာန်အဲဥုဟ်မေ့
ဒုံင်အဲဟွံသေင်ဟာ၊နှအနှဘာ်ဖံဂွံကတောတ်အဲဂွံလေင်
အာတဲ့မှ်း အဲဟွံဒှ်သှ်ိုက်ကောန်ဖြသှ်ုင်ဟာ” ချပ်တဲ့သွ
သစ္စကိုသှ်ုင်ကွၠုတဲ့ ဒုင်ကောတ်ဖံဂှ် ဗလးကေုံ့သှ်ုင်ကွၠု
ဂှ်ရ၊ မင်ဗှ်ဘဲဂှ် ကလေင်စ´ကျုင်တာဲ ဒှ်ဘဲဇကုရ။

မင်ဗုဲတာက် ထဥပှာ်ဖ ံၥ်တုဲ နုအနုဘ်ဖ ံၥ် က တောတ်ကံၥ် ကေုံဗ္ဒန်အခါဒိုတ်ရ၊ ကတောတ်ကုံပုဲမုက် မင်ဗုဲၥ်ကေုံအခါတုဲ မှု်ကိုရုပ်သာ်မကျောဝ်ဂေါဝ်ဂပ်ဝ် ဗိုလှောဝ်ဗွဲမလောန်သန်ဟောင်။

ခါရမင်ဗုဲစ´ စိုပ်တာဲၥ် ကောန်ဖြသွိုင်ထောံမတ် ညာတ်တုဲ။ လကိုတ်တိုန်ပုဲစိုတ်ရ။ “ဟာဲမင်ဗုဲ လူဆိုက် အဲညိ၊ ညးမဒ္ဒတုသိုအဲနွံဒွံင်ရောင်”။ “ယွံကောန်ဖြသွိုင် အဲမဒ္ဒတုသို တုအဲရ”။ မင်ဗုဲၥ်သ္ဂးရ။ “ဟွံသေင်ညး မဒ္ဒ တု သို အဲ ၥ် မှု် ကို က တောတ် ပုဲမုက်မဂိုင်သန် ရောင်”။ “အဲရ” မင်ဗုဲသ္ဂးရ။ ကောန်ဖြသွိုင်ၥ် ဟွံ ဖ္တှာ်ကေတ်သက်သက်ရ။

ညးစါၥ် ဟိုဒွံင်ဂလာန်ပတိုန် ဖျေ ဂိုင်ဂိုင်ကိုဝါ ရ၊ “ခါရဗော်သွိုက်ဂွံညာတ်မွဲးအဲထွ္စးကိုရ”၊ မင်ဗုဲသ္ဂး တုဲ မင်ဗုဲၥ် တာက် ထ ဥပှာ် မုက် ဖ ံ မွဲ လူာ်ၥ်ရ။ က တောတ်တံၥ်တိတ်ဒွံင်ဒ္ဒာဲဍုံတံဗြေ ံၥ်ပုန်ရ။ ခါရတာက် ထဥပှာ်မုက်ဖ ံမွဲလူာ်ပုန်မွဲး ကတောတ်တံၥ် ကေုံအခါ ဒိုတ်ပုန်ရ။ ကောန်ဖြသွိုင်ၥ် သေ္ဂံညာတ်တုဲ အဓဂြိုင် တိုန်ရ။

ဟိုတ်အနုဘဝ်ဏံဂှ် ညးဓါသ္ဂောံဒှ်စိုတ်မွဲရ၊တက်ဗရဏံတုဲ၊ဗ္ၚိုဝ်ဒှ်ယာန်စိုင်ယာန်ချဳဍိုက်တြုံဍိုက်ဖြဂမ္ဂိုင်ရးကၠုက်ကေတ်ယါန်တံဂှ်တုဲ ဇက်ကလေင်စဴ ဍုင်ဓညဝတဳအိုတ်ရ။ညးဍုင်ဂမ္ဂိုင် သ္ဂောဟ်ဂးပ္ဍာန်ဒေဝဳ မဇက်ကၠုင်တုဲ ပ္ဍဲဂံကေတ်ဗိုလဗးဗွဲမဂိုင်သွက်ဂွံကေတ်ဇၞးဂှ်ဇက်တိတ်အာအိုတ်ရ။မင်ဗုဲ ကတောတ်ကုံဂှ် သ္ဂောံညာတ်ကေတ်ပ္ဍာန်သ္ဂိုင်မဇက်တိတ်တုင်ဂှ်တုဲ တက်ဗရဏံတုဲ ပ္ဍာန်သ္ဂိုင်တံဂှ် ဆအာယဂံမာတ် မိင်ဒးဗရဏံဂှ်ကိုပေက်ပေက်ဒဴအာအိုတ်ရ။

သ္ဂိုင်သိန္ဓုဂဂၢ ဗဟောက်ဗ္ၚိုဒှ်တုဲ။ဗလးပ္ဍိုတ်ဏာကလုတ်ကိုတိတ်အာရုံရ၊ သ္ဂောံညာတ်ကေတ် ဒှ်ပ္ဍာန် မင် ဗုဲ က တောတ် ကုံ ဂှ်တုဲ စဴ ဂရင် ပ္ဍိ သ္ဂိုင် ရ။သ္ဂိုင်သိန္ဓုဂဂၢ သ္ဂောံ မိင် ကေတ် ဒ ဒှ် ပ္ဍာန် မင် ဗုဲကတောတ်ကုံဂှ်တုဲ သီုကိုမမိပ်စိုတ်ပူမယ် ဗွဲမလောန်ဂှ်ဒှ်တုဲ တိတ် အာ ဝေင်ဒုင်တုင် ဒုင်ဖျဴ နှင် ဍုင် သီုဖအိုတ်ရ။ကာလဂှ် သ္ဂိုင်သိန္ဓုဂဂၢဓိုန်ကိုခမာန်၊ကိုသွသ္ဂိုင်ဗုံက်သမိ မုဟ်တုံဂှ် ကိုပ္ဍင်ရင်လဝ် ဍုင်ဂြာင်ညးမွးရ။နုံကြိုဳဟ် ဏံဒမိဝဟာနဂှ် သ္ဂောံ အ နုဘ် မဇော်လောန်ရောင်။

မင်ပ္ဍဲကတောတ်ကၠုံဂှ် မိမဟွံပြာကတ်တုဲ မန်ဟိုကောန်မန်၊ ကရေင်ဟို ကောန်ကရေင် ဒှ်ဍုင်ဝါဒေါရ။ ပ္ဍဲအခါကာလလ္ဍုဟ်ဂွံ ဖံဒမိဝဟာနဂှ် ဂကူကရေင်ဂမ္ၚိုင် သ္ၚအလဳကောန်ဂကူကရေင်တုဲ(ဖာစဳ)မွဟ်ဂှ်ရပ်စပ်စကာဍုင်အိုတ်ရောင်။

ကတွတ်[၁] တရာမင်းသား

ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါ၊ မဒနပေါဂဇ္ဇာဂရိအမည်ရှိသောကျောက်ဆောင်အနီး၌ သထုံပြည်သည်ဧည့ဝတီအမည်ကို ခံယူလျက်တည်ရှိလေသည်၊ ထိုဧည့ဝတီမြို့ကိုမင်းခြောက်ဆက်ဆက်လက်စိုးစံပြီးလျှင် နောက်ဆုံးမင်းဆက်မှာ အလွန်တန်ခိုးအာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံသောသိန္ဓုဂင်္ဂါ အမည်ရှိမင်းဖြစ်လေသည်။ ၎င်းမင်းတန်ခိုးအာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံရခြင်းအကြောင်းမှာ အခါတပါးတွင် ရသေ့တပါးသည် တောနက်ကြီးတွင်သီတင်းသုံးပြီး ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားအားထုတ်လေသည်။ ဆင်၊ကျားခြင်္သေ့ အစရှိသော တောတိရစ္ဆာန်တို့သည် ဘေးအန္တရာယ်ပြုမှု၍ ရသေ့ကြီးမှာ စိတ်မချမ်းမသာစရာ ဖြစ်နေလေသည်။

ထိုခဏ၌ သိကြားမင်းသည် ပါရမီရှင် ရသေ့စိတ်ဆင်းရဲနေသည်ကို သိရှိပြီးလျှင် ရသေ့ထံဆင်းလာပြီး၊ စည်တလုံးကို ပေးထားလေသည်။ ထိုစည်ကို တီးလျှင် အဆိုပါ ဆင်၊ကျား ခြင်္သေ့ တို့ သည် ထွက်ပြေးကြကုန် မ ည်ဖြ စ် သ ည်။ နောင် အ ခါ တွင် ထို စည် ကို ဒမိဝဟာန မည် သောမင်းက ရရှိသွားလေသည်။ ထိုမင်းသည်စည်ရသည့်နေ့မှစ၍သွားလေရာတွင် ၎င်းကို မည်သည့်ရန်သူမှ ရင်မဆိုင်ဝံ့ကြပေ။

၁။ (ကတွတ်=ကြွက်နို့)

တနေ့သောအခါထိုဒမိဠဝဟနမင်းမှာတောထွက်လည်စဉ် မောပန်းပြီးသစ်ပင်တပင်အောက်၌ အနားယူလေသည်။မျှားမကြာမီအိပ်ပျော်သွားလေရာ၊ ထိုခဏတွင်မျောက်တကောင်က ထိုစည်ကိုခိုးယူသွားပြီး၊ထိုစည်၏တန်ခိုးကြောင့် ထိုမျောက်မှာ တန်ခိုးကြီးသောမျောက်မင်းအဖြစ်သို့ရောက်ရှိသွါးပြီး၊မျောက်တထောင်ခြံရံလျက် မျောက်မင်းသည် တောတောင်အရပ်ရပ် သို့လှည့်လည်သွားစဉ် ဒွေဝတီအနီးရှိ တောစပ်သို့ ရောက်ရှိ သွားလေသည်။

ဒွေဝတီပြည်ကိုအုပ်စိုးသောသိန္ဓုဂင်္ဂါမင်းမှာ ကျက်သရေမင်္ဂလာ အဖြာဖြာနှင့် ပြည့်စုံသော သမီးပျိုတပါးရှိလေသည်။ မင်း၏ဆရာမှာ ဟောရာမွန်ကရီ (**ဟောရာမန်ကြီး**) ဖြစ်ပြီး၊ ၎င်းမှာတပည့်တယောက်ရှိလေသည်။ထိုတပည့်၏ မျက်နှာတွင် ကတွတ်တရာရှိသဖြင့်“ကတွတ်တရာမောင်”ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်စမှတ်ပြုကြလေသည်။ ထိုကတွတ်တရာမောင်သည် သံပုရာပင်တပင်ကို စိုက်ထားပြီး မိမိ၏ကျင်ငယ်ရည်ဖြင့် နေ့စဉ်မှန်မှန် ရေဖြန်းပေးလေ့ရှိလေသည်။

တနေ့သောအခါ အချိန်ကာလကျ၍ သံပုရာပင်တွင် အလွန်လှပသော **အသီးတလုံး ထွက်ပေါ်လာလေသည်။** ကတွတ်တရာမောင်မှာမိမိဆရာသမားနှင့်နန်းတော်သို့အမြဲတစေ ဝင်ထွက်သွားလာလေ့ရှိသည်။တနေ့သ၌ ကတွတ်တရာမောင် သည်ထိုသံပုရာသီးကို ဆွတ်ခူးပြီး သူ၏ဆရာနောက် သို့လိုက်၍ နန်းတော်ထဲသို့ ဝင်သွားလေသည်။ ဘုရင့်သမီးတော်သည်

ကတ္တတ်တရာမောင်၏ လက်တွင်ရှိ ထိုထူးဆန်းလှသော သံပုရာသီးကို စားလို၍ ကတ္တတ်တရာမောင်ကို တောင်းလေသည်။ သို့ရာတွင် မရချေ။

ထိုအခါဘုရင့်သမီးသည် ဖခမည်းတော်သိန္နဂင်္ဂါဘုရင်မင်းမြတ်ကို တောင်းခိုင်းရာ ရှင်ဘုရင်က မိမိဆရာမှတဆင့် တောင်းခိုင်းလေသည်။ ဆရာကတောင်းသော်လည်း မရချေ၊ သို့ရာတွင် သုံးကြိမ်မြောက် တောင်းသောအခါ၌ ကတ္တတ်တရာမောင်မှာ ဆရာကို ပေး၍ ဆရာက ရှင်ဘုရင်ကိုရင်း၊ ဘုရင်ကသမီးတော်ကိုရင်း ပေးသဖြင့် သမီးတော်ကလက်ခံရရှိသည်နှင့် တပြိုင်နက် ချင်ခြင်းဖြစ်သဖြင့် စားလိုက်လေသည်။

ဘုရင့်သမီးတော်သည် သံပုရာသီးကို စားမိ၍ ချက်ချင်းပင်ပဋိသန္ဓေတည်သွားလေသည်။ မျှားမကြာမီ ပဋိသန္ဓေမှာ နေ့လစေ့၍ အလွန်ကျက်သရေမင်္ဂလာနှင့် ပြည့်စုံသောသားယောကျ်ားလေးတယောက်ကို ဖွားမြင်လေသည်။ ထိုသားယောကျ်ား လမ်းလျှောက်စအချိန်တွင် ဘုရင်မင်းမြတ်မှာရှက်သဖြင့် ၎င်းသား၏ဘခင်ကို မှူးမတ်တို့အား သွားရောက်ရှာခိုင်းလေသည်။

ထိုသို့ဘုရင်မင်းမြတ်က အနှံ့အပြား သွားရောက်စုံစမ်းစစ်ဆေးစေသော်လည်း မရသဖြင့်ဘုရင်မင်းမြတ်သည် တပြည်လုံးတွင် မောင်းခတ်စေပြီး ရှိသမျှ ယောကျ်ားအားလုံးတို့သည် တယောက်လျှင် ငှက်ပျောသီးတဖီးစီ ယူဆောင်ကာဘုရင့်ထံသို့ အခစားဝင်လာကြရန် အမိန့်မှတ်လိုက်လေသည်။

ဘုရင်မင်းမြတ်မှာလည်း "အကြင်ယောကျ်ားသည်ခလေးငယ်၏ ဘခင်ဖြစ်ပါမူ ထိုခလေးက ၎င်း၏လက်တွင်ရှိသောငှက်ပျောသီးကို ငို၍တောင်းစားပါစေသတည်း" ဟူ၍အမိန့်ပြုလုပ်ထားလေသည်။ ထိုနောက် မနီးမဝေး အရပ်၌ခလေးကို ထားပြီးစောင့်ကြည့်နေလေသည်။

တပြည်လုံးရှိ ယောကျ်ားအားလုံးတို့အနက် တဦးတယောက်ကိုမျှ ခလေးအဖေဖြစ်ကြောင်း မတွေ့ရချေ၊ နောက်ဆုံးတွင် ကတ္တတ်တရာမောင်မှာ ရောက်ရှိလာလေသည်၊ ၎င်းတွင် ငှက်ပျောသီးမပါသော်လည်း ခလေးငယ်မှာ ကတ္တတ်တရာမောင်ကို တွေ့သည်နှင့် ငိုကြွေးမြည်တမ်းပြီးလိုက်လေသည်။ ထိုအချင်း အရာကို တွေ့သောအခါ ဘုရင် မင်း မြတ် သည်စိတ်ပျက်ပြီး နန်းတော်ထဲသို့ဝင်သွားလေသည်။

သိန္ဓုဂင်္ဂါဘုရင်မင်းမြတ်မှာ "ငါ၏နန်းတော်အတွင်း၌ ကတ္တတ်တရာမောင်သည်သာလျှင် ဝင်ထွက် သွားလာခြင်းရှိခဲ့လေသည်။ အခြားသူတပါးမရှိ၊ ငါ၏ သမီးတော်သည်ဤကတ္တတ်တရာမောင်နှင့် ဖေါက်ပြန်မိသွားခြင်းသာ အမှန်ဖြစ်ရမည်၊ ကတ္တတ်တရာမောင်မှာလည်း ရွံ့မုန်းစရာ ကြောက်စရာ ကောင်းလောက်အောင် အရုပ်ဆိုးလှ၍ ဤမျှလောက်လှပသော ကျွန်ုပ်၏သမီးက ထိုကတ္တတ်တရာမောင်နှင့် ဤကဲ့သို့ဖြစ်ရသည်မှာ အလွန်ရှက်စရာကောင်းပါသည်"ဟု တွေးတောပြီး အလွန်ဒေါသထွက်လေသည်။ သို့ဖြစ်၍သား အမိသားအဖသုံးယောက်စလုံးကိုပြည်နှင်ဒဏ်ခတ်လိုက်လေသည်။

ဘုရင်မင်းမြတ်မှာမှူးမတ်များကိုဆင့်ခေါ်ကာ ဖေါင်တခုပြုလုပ်စေပြီး အဟာရအပြည့်အစုံ စပါးငါးမျိုး၊ ပဲငါးမျိုးနှင့် တူးရှင်းပြား၊ ပုဆိန်၊ ဓါး၊တံစင်းအစရှိသော အိမ်ထောင်ပရိဘောဂ ပစ္စည်းများကို လိုလေသေးမရှိအောင် ဖေါင်ထဲသို့တင်စေလေသည်။ ဘုရင့်သမီးတော်၊ ဘုရင်၏မြေးတော်နှင့်ဘုရင်၏သမက်တော်များဖြစ်ကြသော ကတွတ်တရာမောင်တို့သုံးယောက်စလုံးကို ဖေါင်ထဲသို့တင်စေပြီး မျှောလိုက်လေသည်။

ဖေါင်မှာ မျှောသွားပြီး များမကြာမီကျောက်ဆောင်တခုပေါ်မှာ တင်သွားလေသည်။ ဖေါင်တော်ဆိုက်သောနေရာတွင်မင်းသားက တောင်ပေါ်သို့ တက်သွားပြီးလျှင် တဲနန်းတခုကိုဆောက်လုပ်ကာ နေထိုင်ကြလေသည်။ မင်းသားမှာဝမ်းစာအတွက် ထင်းခုတ်ရောင်းလေသည်။ မိုးလင်းသည်နှင့်ဓါးကိုင်ပြီး တောသို့သွားလေသည်။ အလွန်ညီညာဖြောင့်မတ်သော လောက်ညီ[၁]သစ်ပင်များကို တွေ့ရှိရာ မင်းသားမှာခုတ်လှဲပြီး တဲနန်းသို့ပြန်လာလေသည်။

ညနေစောင်းအချိန်တွင် ထိုလဲနေသော သစ်ပင်များမှာ မူလအတိုင်း ၎င်းတို့၏ နေရာအသီးသီးတွင် ပြန်ထောင်တက်လျက်ရှိလေသည်။

၁။ (လောက်ညီသစ်ပင်=တွ့်ဆုလံက်ညို)

နောက်တနေ့တွင် မင်းသားမှာ ထိုသစ်ပင်များကို တဖန်သွား၍ ခုတ်လှဲပြန်သည် မျှောက်တို့မှာလည်း တဖန်ပြန်ထောင်ပြန်သည်၊ ဤနည်းအတိုင်းသုံးကြိမ်တိတိဖြစ်ပြီး မင်းသားမှာ အကြောင်းရှိရမည်ဟု စဉ်းစားလေသည်။ "ဘုရင့်သမီးတော်မှာလည်းကျွန်ုပ်နှင့်တခါမျှစကားမပြောပါ၊ မည်သည့်နည်းဖြင့် ကျွန်ုပ်က သူ့ကိုမှာကြားရပါမည်နည်း" ဟူ၍ စဉ်းစားလေသည်။ ထိုနောက်ဖိုခနောက် နှစ်ခုကိုယူပြီး ထမင်းချက်လေသည်။ ထိုအခိုက်တွင် စလောင်းဖုံးကို ခေါင်းတွင် ဆောင်းထားပြီး ယောင်းမကိုခါးတွင်ထိုးထားလေသည်။

ထိုအခါမင်းသားသည် မီးထည့်ပြီးလျှင် ထမင်းချက်လေသည်။ ဖိုခနောက်နှစ်ခုသာဖြစ်၍ ထမင်းအိုး တယ်၍မရချေ၊ နည်းအမျိုးမျိုး ပြုလုပ်နေသည့်အခိုက်တွင် ဘုရင့်သမီးတော်မှာမနေနိုင်တော့သဖြင့် "အို-သခင်ရှေးလူကြီးများသည် ဖိုခနောက် သုံးခုဖြင့်သာလျှင်ထမင်းချက်လေ့ရှိပါသည် ယခုအခါ သခင်ဖိုခနောက်နှစ်ခုနှင့်သာ ထမင်းအိုးတယ်နေသည်မှာ အလွန်မှားယွင်းနေပါသည်" ဟု ဆိုသည်။ ကတွတ်တရာ မင်းသား ကြားသောအခါ ဖိုခနောက်သုံးခုနှင့် ထမင်းချက်လေသည်။ ထမင်းအိုးဆူသောအခါ ယောင်းမကို ရှာရပြန်သည်။ မင်းသမီးသည်လည်း ဟိုလျှောက်သည်ရှာနှင့် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် ယောင်းမရှာနေသည့် မင်းသား၏အဖြစ်ကို သိသဖြင့် "အိုသခင်- ယောင်းမမှာ သခင်၏ ခါးတွင်မဟုတ်ပါလော" ဟုဆို၏။ မင်းသားမှာယောင်းမရ၍ ထမင်းအိုးကို မွှေလေသည်၊ ထမင်းအိုးချပြီးသောအခါ စလောင်းဖုံးရှာရပြန်သည်။ မင်းသမီးမှာလည်း မနေနိုင်၍ "စလောင်းဖုံးသည်သခင်၏ ခေါင်းတွင် မဟုတ်ပါလော" ဟူ၍ ပြောပြပြန်သည်။

မင်းသားမှာ ထမင်းချက်ပြီး၍ကြက်ဥကို ယူပြီးကင်နေပြန်သည်။မင်းသမီးကတွေ့ရှိ၍“အိုသခင်ကြက်ဥတို့မည်သည်မှာ ကင်ရရိုးထုံးစံမရှိပါ၊ ထမင်းခေါင်း၌ထည့်ထားလျှင် ကျက်သွားမည်ဖြစ်ပါသည်” ဟူ၍ပြောလေသည်။

မင်းသားမှာ မင်းသမီး၏အသံကိုကြားရ၍ “အို- ဘုရင့်သမီးနှမတော် ကျွန်ုပ်ယခုခရီးသွားရာတွင် အနည်းငယ်အာပြန်နောက်ကျမည်”ဟူ၍ မှာကြားပြီးလျှင် ထမင်းထုပ်၊ ဗူးတောင်းရေနှင့် လေးမြှားတို့ကို ယူပြီးလျှင်တောသို့ထွက်သွားလေသည်။

မင်းသားတောသို့ရောက်သောအခါ တနေ့ရာတွင်ပုန်းပြီးချောင်းကြည့်နေလေသည်၊ ညနေဝင် မိုးချုပ်သောအခါ မျောက်များသည် ပြန်လာပြီးလောက်ညီသစ်ပင်ဘေးတွင်ထိုင်သူများ ထိုင်ကြပြီး မတ်တတ်ရပ်သူများ မတ်တတ်ရပ်ကြကုန်သည်။မျောက်မင်းတကောင်မှာပေါက်ရွက်ကိုစီးပြီးစည်ကြီးကိုတီးလေသည်။ ထိုအခါ ထိုလောက်ညီသစ်ပင်များသည် နေရာဟောင်းများဘွင် ထောင်တက်လာကြကုန်သည်။

မင်းသားက အဆိုပါမျောက်တို့၏ပြုမူချက်တို့ကို မြင်ပြီးလျှင် နောက်တနေ့၌ ထိုသစ်ပင်များကို ခုတ်လှဲပြန်သည်။ မျောက်တို့၏ဗိမာန်ဖြစ်သော အကြီးဆုံးသော လောက်ညီသစ်ပင်အောက်တွင် ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းတူးပြီး သစ်ရွက်များဖြင့် ဖုံးထားလေသည်။ ထိုနောက် မျောက်တို့နေသော နေရာ

အောက်တွင် ပုန်းအောင်းနေလေသည်။ မျောမကြာမီမျောက်များပြန်လာကြပြီး မျောက်မင်းတကောင်မှာ ၎င်း၏နေရာဟောင်းတွင်ထိုင်ချလေသည်။မင်းသားမှာ ဉမင်လိုဏ်ခေါင်း၎င်းမှ ထွက်လာပြီး ထိုမျောက်မင်းကိုဖမ်းယူလေသည်။ မင်းသားမှာဓါးကို ဆွဲထုတ်ပြီး မျောက်မင်းကို သတ်မည်ပြုစဉ်မျောက်မင်းကတောင်းပန်လေသည်။

"အို- မင်း သား ကျွန်ုပ် ကို သ င် မ သတ် ပါ နှင့် ကျွန်ုပ်၏ စည်တလုံးမှာ တန်ခိုး အာနုဘော် အ လွန် ကြီးမားပါသည်။ ဤစည်ကိုမင်းသားအား အကျွန်ုပ်ပေးပါမည်။ အလိုရှိသောကိစ္စမှန်သမျှ ဤစည်၏တန်ခိုးအာနုဘော်ကြောင့်စိတ်တိုင်းကျအားလုံး အပြီးတိုင်ရောက်ရှိမည်။ ဤစည်အသံ၏တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့် နေကိုမပူစေလိုလျှင် မပူပါ။ မိုးကိုမရွာစေလိုလျှင် မရွာဝံ့ပါ။ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာမှ ရေများခန်းခြောက်စေလိုလျှင် ခန်းခြောက်သွားမည်ဖြစ်သည်။ စစ်တပ်ကြီး လေးတပ် ဖြစ်ပေါ် စေလိုလျှင် ဖြစ်ပေါ်လာမည်။ စည် ကို တီးလျှင် အခြားသော စစ်တပ်တို့သည် ရင်မဆိုင်ဝံ့ဘဲ အားလုံးထွက်ပြေးရလေသည်။ဤစည်ကိုမင်းသားယူပြီးအကျွန်ုပ်၏ အသက်ကို ချမ်းသာပေးပါ" ဟူ၍မျောက်မင်းက တောင်းပန်ပြောဆိုလေသည်။

မင်းသားကစဉ်းစားရာတွင် "ယခုအခါတွင် ကျွန်ုပ်၏မျက်နှာ၌ ကတွတ်တရာရှိသည့် အတွက်ကြောင့် ဘုရင့်သမီးတော်မှာ ကျွန်ုပ်ကိုမချစ်ဘဲ အလွန်မုန်းသည် မဟုတ်ပါလော။

ဤစည်၏တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ကတွတ်များပျောက်ပျက်သွားပါမူ ဘုရင့်သမီးမှာ ကျွန်ုပ်ကိုချစ်လာမည် အမှန်ပင်ဖြစ်သည်”ဟု စဉ်းစားပြီး၊ မျောက်မင်းနှင့် သစ္စာပြု၍ စည်ကိုလက်ခံကာ မျောက်မင်းကို လွှတ်လိုက်လေသည်။ ထို့နောက် မင်းသားသည် မိမိနေရာတဲနန်းသို့ပြန်လေသည်။

စည်အသံ၏တန်ခိုးအာနုဘော်ကြောင့် မင်းသားမျက်နှာပေါ်ရှိကတွတ်အားလုံးတို့မှာ ပျောက်ကွယ်သွားကုန်သည်။ မျက်နှာတွင်ကတွတ်များပျောက်ကွယ်သွားပြီး၊အလွန်လှပတင့်တယ်ရှုချင့်စဖွယ်ကောင်းသော မင်းသားရုပ် ပေါ်လာလေသည်။

မင်းသားမှာ တဲသို့ရောက်၍ ဘုရင့်သမီးက ၎င်းကိုတွေ့မြင်သောအခါ စိတ်တွင်ထိတ်လန့်သွားပြီး “အို- မင်းသားကျွန်ုပ်အနားသို့မကပ်ပါနှင့်၊ ကျွန်ုပ်မှာခင်ပွန်းသည် ရှိနေပါသည်”ဟူ၍ ပြောလေသည်။ “အို- ဘုရင့်သမီးတော် ကျွန်ုပ်မှာနှမတော်၏ခင်ပွန်းဖြစ်ပါသည်”ဟူ၍ ပြန်ပြောသောအခါ၊ “မဟုတ်နိုင်ပါ၊ ကျွန်ုပ်ခင်ပွန်းသည်၏ မျက်နှာတွင်ကတွတ်များစွာရှိနေပါသည်”ဟူ၍ပြောပြန်သည်၊ မင်းသားမှာလည်း “ကျွန်ုပ်၏မျက်နှာတွင်ပင်ဖြစ်ပါသည်”ဟူ၍ အကြိမ်ကြိမ်ပြောသော်လည်း ဘုရင့်သမီးတော်မှာ မယုံနိုင်ဖြစ်နေလေသည်။

ထိုကဲ့သို့ တယောက်နှင့်တယောက် အငြင်းပွားနေကြရာ မင်းသားမှာ “နှမတော်မယုံလျှင် ကြည့်လှည့်ပါ”ဟူ၍ ဆိုပြီး စည်တဖက်ကိုတီးပြလိုက်လေသည်။ ကတွတ်များသည်

လည်း နေရာဟောင်းများသို့ ပြန်ပေါ်လာကြကုန်သည်။ စည်၏အခြားတဖက်ကို ပြန်လည်တီးပြသောအခါ ကတွတ်များသည် ပျောက်ကွယ်သွားကြကုန်ပြန်သည်၊ဘုရင့်သမီးတော်မှာ ဤအချင်းအရာကို တွေ့ပြီးပြုံးရယ်လာလေလည်။

ထိုစည်၏ တန်ခိုးအာနုဘော် ကြောင့် အကြင်လင်မယား နှစ်ယောက်တို့ သည် စိတ်တခု တည်း ဖြစ်၍ စည်ကိုတီးကာဆင်ရံ မြင်းရံ မောင်းမမိဿံအခြံအရံများကိုဖန်တီးပြီး ဓညဝတီမြို့တော်သို့ ချီတက်ပြန်သွားကြကုန်သည်။မြို့သူမြို့သားများသည် ဒေဝီ[၁]စစ်တပ်ချီတက်လာသည်ဟု ထင်မှတ်၍ စစ်တပ်များစုဆောင်းပြီး အနိုင်ယူရန်အတွက် တိုက်ခိုက်ရန်ချီထွက်ကြလေသည်။ ကတွတ်တရာမင်းသားမှာ ဘုရင့်တပ်မတော်ချီတက်လာသည်ကိုတွေ့၍ စည်ကိုတီးပြီးလျှင် ဘုရင့် တပ် သားများသည် စည်သံကြောင့် ထွက်ပြေးကြရကုန်သည်။

သိန္ဒုဂင်္ဂါဘုရင်မင်းမြတ်သည်ကြောက်ရွံ့သဖြင့်တမန်တော်တဦးကို စေလွှတ်လိုက်ရာ ထိုကတွတ်တရာမင်းသား စစ်တပ်အကြောင်းကို သိန္ဒုဂင်္ဂါဘုရင်မင်းမြတ်သို့ ပြန်လျှောက်ထားသောအခါအားရဝမ်းသာစွာဖြင့်ဘုရင်ကိုယ်တိုင်ထွက်ပြီးကြိုဆိုလိုက်လေသည်။ထိုအခါသိန္ဒုဂင်္ဂါဘုရင်မင်းမြတ်သည်သမက်တော်ကိုသထုံ၏အရှေ့ဘက်ရှိကျောက်ဆောင်အစွန်း(**မုဟ်တွံ၊** မုတ္တမ)မြို့ကို အပ်နှင်းပြီး ဂျိုင်းပြည်ကို စားစေလေသည်ဟုဆိုသည်၊ ဤဒါဝဟာနစည်၏ဘုန်းတန်ခိုးကြောင့် ကတွတ်မင်းသားမှာ တန်ခိုးအာနုဘော်အလွန်ကြီးမားလာလေသည်။

၁။ (ဒေဝီစစ်တပ်=ပွာန်ပေဝီ)

ကတ္တတ်တရာမင်းသားမှာ မိဘများ မထင်ရှားသဖြင့် မွန်တို့မှာ မွန်အမျိုးသား၊ ကရင်တို့မှာ ကရင်အမျိုးသားဟူ၍ ဆိုကြပြီး ဝါဒနှစ်ခုဖြစ်ပေါ်ခဲ့လေသည်။ ယခုအခါတွင် ကရင်အမျိုးသားများသည် ဒမိဝဟာနစည်ကို ကရင်အမျိုးသားတို့၏အထိမ်းအမှတ်အလံအဖြစ်ဖြင့်ထားရှိပြီး "ဖါးစည်"ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သုံးဆောင်လျက် ရှိကြကုန်သည်။

နောက်ထွက်မည့်စာအုပ်များမှ

ကောက်နုတ်ချက်များ

နူကိုလိတ်ဟာဒိုဟ်မန် (မွန်စကားထာ ဖွဲ့နည်းစာအုပ်မှ)

(၁) အာဂိုၚ်ပါင်ကွ ိုၚ်၊ စဂိုၚ်ကျှိုပ်ဖြ ိုၚ်၊ တိက်ဂိုၚ်
ဇိုၚ်ကွ ိုၚ်။ (ကွ္ဍု၊ ငှဲ၊ ကဝ)

သွားဖန်များ ပါးစပ်ညောင်း။ စားဖန်များခေါင်း
လေး၊ အိပ်ဖန်များ ခြေထောက်ညောင်း။
(ခရု၊ ပုဇွန်၊ လင်းနို့)

(၂) ဟွံလုံက်လေဝ်ဂြိုင်၊ ဟွံတိင်လေဝ်ကြ ို၊ ဟွံတို
လေဝ်ကာ။ (မတ်ဖြို၊ ခေါ်၊ သွ ံင်)

မသုတ်ဘဲနှင့်မည်း၊ မတီးဘဲနှင့်မြည်၊ မစိုက်ဘဲနှင့်
ပွင့်သည်။ (မိုးရိပ်၊မိုးချိမ်းသံ၊ ကြယ်ပွင့်များ)

(၃) ဏ္ဍာညုံင်ချောဲ၊ အာညုံင်ချိုတ်၊ အိက်ညုံင်ချး။
(ချေံ)

အမြီးကမြက်ကဲ့သို့၊ သွားသည့်အခါသေလျှင်ပြီးရော
ကဲ့သို့၊ ချေးကမီးသွေးကဲ့သို့။ (မြင်း)

၁၂။

နောက်ထွက်မည့်စာအုပ်များမှ ကောက်နုတ်ချက်များ။

(၄) ဗဂ်ဖုက်ဆီဇွောဝ်၊ ဆုင်မောဝ်၊ စဥ္စာတ် (ပွှဟ်) ခုတ်ခွဲလျှင်သွေးယိုစီးပြီး၊ နမ်းလျှင်မွှေး၊ စားလျှင်ချို သည်။ (ပိန္နဲသီး]

(၅) ခါရန္ဒံပွဲကြုပ်ဂ္ဂဒ္ဒဇလ၊ ခါရစိုပ်ကွာန်ဂ္ဂဒ္ဒဟလာ၊ ခါရစိုပ်ဘာဂ္ဂဒ္ဒကြုက်။ (ဟဋ္ဌာမ်)

တောမှာရှိစဉ်ကဆူး၊ ရွာရောက်ကကုလားဖြစ်၊ဘုန်းကြီးကျောင်းရောက်က တရုပ်ဖြစ်သည်။

(ခဲးလံကျည်တောက်)

=***=

နောက်ထွက်မည့်စာအုပ်များမှ ကောက်နုတ်ချက်များ။

ရှုကိုလိုက်ဗွက်မနှစ်ဇါရာသီတဲဒုတိယ
(မွန်အယ်နှစ်ရာသီဖွဲ့သီချင်း ဒုတိယတွဲမှ)

ဂီတ စဲ

(၁) စိုပ်ဂီတစဲ၊ မဘ်ဗြဲဟီသွ၊ မတ်သွလဝ်ဍုက်။
ပတိုဟ်ဂအုက်၊ ငုက်တိုန်ရှုတိ၊ ဝါဒိတံသွဝ်။
ကွ ဗြုကရောတ်၊ ဗ်သင်ဝါဆော၊ လိက်သ္ဒိုင်
ခဝ်သွဝ်။
မှုကာလဂွဝ်၊ ပယျဝ်သ္ဂေဝ်ညန်၊ မွဲနီပုန်ရော။

တန်ခူးလဖွဲ့

တန်ခူးလရောက်သောအခါ၊ မိုးရိပ်များသည် ပြန့်နှံ့စွာ မျှောတက်လာပြီးလျှင် ရန်သူ့မျက်လုံးနှင့်တူသော မိုးရိပ် မိုးကွက်များသည်လည်းစိုစိုစွတ်စွတ်နှင့်တွား၍တွား၍ချီတက်လါကြကုန်သည်။ နှစ်ဦးချိန်ဖြစ်၍ မို့အုန်းနက်များကလည်း မြေကြီးမှတိုးပြီးထွက်လာကြကုန်သည်။ ဥသြငှက်များ၏ငြီးထွားသံများကိုလည်းကြားရပါသည်။ တနှစ်တာခရီးအတွက်တရားမင်း၏ သင်္ကြန်စာကိုလည်း ဖတ်ရသောအချိန်ဖြစ်ပါသည်။ မည်သည့်အခါ ကာလတွင် နီးကပ်ချိန်ရ၍ ခေါင်းအုံးတလုံးတည်းဖြင့်အတူတူအိပ်စက်ရပါမည်နည်း။

=***=

နောက်ထွက်မည့်စာအုပ်များမှ ကောက်နုတ်ချက်များ။

နူကိုလိက်ဥက်မန်တြေါ်တြဟ်
(ရှေးတောင်းမွန့်သီချင်းစာအုပ်မှ)

(၁) ဗိုဂြိုပ်၊ ဗိုဍ္ဂဝင်၊ ဗိုစိင်၊ ဗိုဒြဲ၊ ဗိုကွ္ဍါဇ္ဍဲ၊ ဗိုနဲဗိုင်
ဖု`၊ ကွ္ပ်ဇ`ဇဲစ´။

တောမြိုင်၊ ဂနိုင်များ၊ ဆင်သမင်းများနှင့်၊ မျောက်ယုန်များတို့ကို ကြည့်ရှုပြီး၊လေးလံသောမောင်ကြီးကို ကြည့်မိသဖြင့် ယိမ်းယိုင်ကာပြန်ရပါတော့သည်။

(၂) ရုံင်အာပါဗုံက်၊ဒိုဇ္ဍော်လ္ဍင်၊သင်ဗင်ရောညာတ်
ဂုန်နဲပဝါတ်၊ ညာတ်ဟွံဂွံညုန်။

အရှေ့ဘက်ကိုကြည့်လျှင် တောကြီးက ကန့်လန့်ဖြတ်ကာ ဆီးထားသဖြင့်၊ ဘာမှမမြင်ရပါ၊ မောင်ကြီးက အခက်လုပ်သဖြင့် တဦးနှင့်တဦး မနီးရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

*****

ဂလာန်နိဂုမ်

ပုမ်မန်ဂွံလာပ်ပထမ, မသုန်ပုမ်ဂွံ ရန်တၟံကေတ် သွက်ကောန် ကွး ဘာမန်တံဂှ်လေဝ်ကဵု၊ သွက်ညးမ ကတ်လ္ၚတ်မံင်လိက်မန်တံဂှ်လေဝ်ကဵု၊ ညံင်ဂွံစိုတ်လုပ်စ တုဲ ကၠဲပ္တိတ်နကဵုဘာသာဗ္ၚာ အရေဝ်လေဝ်လေဝ်တံဂှ် ရောင်။

ဂကောံမန်ယေဲယျာပိုဂှ် စန္ဒကဵုစိုပ်ကၠုင် ဌာန ယေန်သ္ဒာင်ဂွံတုဲ၊ တက်ပ္တိတ်လိက် ဒါအုပ်တုဲကၠုင်ရ၊ ယၟုလိက်တံဂှ်–

(က) ဒွက်မန် ၁၂–ရာသဳ နကဵုဘာသာမန်ဗ္ၚာ။

(ခ) အရေဝ်မန်ဗြေံဗြဟ် မသုန်ကၠုံနကဵု ဘာသာ မန်ဗ္ၚာ။

လိက်တက်ပ္တိတ် လ္ၚုဟ်ပုမ်မန် ဂွံလာပ် ပထမ မသုန်ပုမ်ဂွံဂှ် မဒှ်လိက်အုပ်တတိယရ။ ဂတန္ဒဵုညံင်ဂွံ တက်ပ္တိတ် လိက်ပတ်မစပ်ကဵုယေန်သ္ဒာင်မန်မာန်သ် ဂွံဂှ် ပိုပ္တိတ်ဒ္ၚင်ဗြဟတ်ဗွဲမလောန်ရအဴ။

ပ္ဍဲကိုဲဂလာန်နိဒါန်ဂှ် ယပ်ရဗှ်ရံင်ဗ္ဂုး မန်ယေျယျာ ပိုမ္ဂုဆက်ကျောန်အခ်ဂှ် ဂွံညာတ်ကေတ်ကၠုးကၠုးသ္ဒုးသ္ဒုး ရအဴ၊

ဟိုတ်ဂှ်ရညံင်ကလောန်ယေန်သ္ဂောင်မန်ပို ဂွံအာ စိုပ်ဒတဲုဂှ်ဗြောဝ်ကိုဗိုင်ရိုဗင်မာန်သိုညးဖအိုတ်ညိအဴ။

ယွံဗုဇနော်နဲ ကလော ကောဒေံ ညးတုမဗှ် လိက်တံ၊ နကိုလိက်အုပ်ဂွံ သွက်ကောန်ဂကူမန်တံစိုတ် ဂွံမိပ်ဖြုပ် မှောဝ်ဇတိုန်အာမာန်ဂှ် ဗြောဝ်ကိုဂွံဥုက် ပေင်သိုညးဖအိုတ်ညိရအဴ။

နာဲ မံ စိုင်

ညး မ ချူ လိ က်